

HAMMERFEST MENIGHETSBLAD

53. årgang. ♦ Nr. 1. ♦ april 2019

Foto: Monika Østerås Pedersen

Hammerfest kirkekontor

kirken@hammerfest.kommune.no

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest

Tlf.: 78 40 29 20

Kontortid:

Mandag – fredag kl 0900 – 1400
Lunsj: kl 1100 – 1130

Ellen Birgitta Johansen kirkeverge
ebj@hammerfest.kommune.no
Jon Atle Birkeland fung. prost
jon.atle.birkeland@hammerfest.kommune.no
Jon Arne Tandberg, fung. sokneprest
jon.arne.tandberg@hammerfest.kommune.no
Elena Brovold kantor
Elena Fredriksen organist
Ingvill Ulveseth diakon
Aileen Zahl prestevikar
Berit Oskarsen menighetspedagog
Eva Bjørgve konsulent
eva.bjorgve@hammerfest.kommune.no
Nittaya Bumrungphet renholder
Trond M. Sivertsen kirkegårdsarb.
Vidar Strandheim kirkegårdsarb.
Odd Arne Guttormsen kirketjener
Hans Arne Dahl klokke/kirketj.
Leder i menighetsrådet Hans Arne Dahl

MENIGHETSBLADET

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 78 40 29 20

Redaksjonen:

Redaktør: Anne-Line Nora.

Sekretær: Eva Bjørgve

Økonomi: Ellen B. Johansen

Montasje/Layout:

Helge R. Johnsen.

Trykk: Trykkeriservice AS, Lakselv.

Opplag: 4600

Utkommer: 4 ganger årlig.

Distribusjon: Posten.

Bankkonto nr.

7592.05.13026

Kvalsund kirkekontor

Rådhusveien 18, 9620 Kvalsund

Svein M. Sivertsen kirkeverge
svein.sivertsen@hammerfest.kommune.no
Vegard Loke Rønning ... sogneprest
sogneprest@kvalsund.kommune.no
Linda Rønning menighets-
sekretær og trosopplærer
linda.ronning@kvalsund.kommune.no
Reidar Holmgren kirketjener
og kirkegårdarbeider i Kvalsund.
Roald Nilsen kirketjener i Kokelv
Serine Nikodemussen
renholder i Kokelv kirke.
Leder i menighetsrådet i kvalsund:
Vegard Loke Rønning.
Leder i menighetsrådet i Kokelv:
Roald Nilsen

Sogneprestens hjørne

Av Jon Atle Birkeland

vi også tror på i dag, to tusen år etterpå.

Det var disse hendelsene som gjorde at Jesu liv tok en helt ny vending, ikke bare fordi han ble hengt på det korset. Men fordi det skjedde, ikke for det han hadde gjort galt men for det vi hadde gjort galt. Det var også en av tradisjonene i det landet på den tiden. Hadde du gjort noe galt så måtte du ofre noe for det.

Og denne gangen var det Jesus som ble ofret, både for de som levde på jorden samtidig som han gikk rundt på jorden men også for oss som lever på jorden nå i dag.

Kanskje høres det groteskt ut og vanskelig å tro på men kanskje er det også det som er med og gir håp når verden føles vanskelig. For midt i alle de grusomme detaljene så ligger det en trygghet i det at Jesus måtte ta på seg en straff som ellers ville blitt alle andre menneskers problem.

Problemet er der: Vi gjør ting vi vet vi ikke burde gjøre. Men det er opp til oss selv hva vi gjør med det. Har det rammet andre mennesker så er det klart at vi gjør opp med dem også, vi kan jo ikke bare skylde på at «Gud tilgir så da må du også tilgi».

Det er kanskje verre å søke tilgivelse hos mennesker enn hos Gud for mennesker må vi se inn i øynene og kanskje stiller de spørsmål og har kommentarer som er vanskelige å svare på. Gud kan vi be til i det stille uten at andre mennesker oppdager det.

Men likevel så skal vi vite det at også Gud tilgir. Det er derfor jeg skriver dette, også i år. Det er derfor vi forteller om kors og pine, også i år.

Men det er også derfor vi forteller at Jesus sto opp igjen fra de døde, også i år. Det er en av de tingene som virkelig forteller at Jesus var mer enn et menneske med merkelige meninger og merkelige venner.

Også i år går det mot påske. Det skjer jo hvert år og vi fyller den med våre tradisjoner, hver på vårt vis. Også den opprinnelige påsken, den Jesus og disiplene var en del av, var fylt med tradisjoner. Den ble feiret til minne om da Moses førte Israelsfolket ut fra Egypt, det som ble til en 40 års vandring i ørkenen.

På Jesu tid var påska en stor feiring. Det var mange som samlet seg i Jerusalem for å feire påske og som det fortelles så var det mange som fikk med seg at Jesus og disiplene var kommet til byen. De skulle også feire påske slik skikken var men det skulle skje langt mer enn bare de «vanlige» tingene akkurat den påsken.

Fortellingen viser at både Jesus og de andre som var i byen kjente til historien om han som skulle komme for å sette folket fri. Mottakelsen med palmegreiner og Hosianna-rop forteller også om at det var en de hadde lengtet etter, hvis ikke så hadde de vel latt Jesus og følget hans snike seg inn i byen i all stillhet, slik som så mange andre gjorde de dagene.

Men han kom og ble tatt i mot som en storkar og påska begynte. Etter hvert som dagene gikk så begynte stemningen å snu. Hosianna-ropene ble byttet ut med «Korsfest», et rop om straff og pine.

Og så kommer jeg trekkende med denne fortellingen i år også! Det begynner å bli en tradisjon!

Men jeg trekker det fram i år også fordi det var nettopp disse hendelsene som gjorde at troen på Jesus gikk fra å være noen en gruppe mennesker drev med for lenge siden i et land langt borte og til noe som

Å skrive denne leder er med lettere sinn enn til jul. Årsaken er at Posten da ikke distribuerte menighetsbladet til de som hadde reservert seg mot reklame i postkassen. For å si det mildt var det fortærende. Posten har nå forsikret at alle får bladet.

Med tanke på stoff i bladet har vi ikke sluppet julen helt. «Julen varer helt til påske» her i bladet som dere vil se.

En ny årstid er i anmarsj, dagene blir lengre, sola varmer. «Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord» ... Før det skjer skal vi feire påske, i vårmåneden april med sine merkedager. Første april var og er jo narrenes dag. Skikken kommer sannsynligvis fra Frankrike, man antar at det har vært narret april i Norge siden 1600 - tallet, og skikken har holdt seg til våre dager.

14. april snudde man primstaven og sommertiden inntrådte. Var dagen varm betydde det varm sommer, snedde det kunne man vente sne ni ganger til.

Påskehøytiden er for de fleste av oss en familiesammenkomst, som de fleste feirer på hytta. Vi tilbringer så gjerne dager sammen med familie og venner. Hvite vidder, sol, grilling, isfiske og ski - og scooter turer. Det gode liv på hytta eller hotell.

Bypåske betyr også fine skiturer, spaserturer rundt Prærien eller til Fjor`n. Sole seg på verandaen, finne frem grillen og hygge seg med venner. Om du er i byen eller i Kvalsund kommune inviterer kirkene til gudstjenester i påsken.

Bruk kirkene, du kan lytte, synge og meditere i kirkerommet -et rom for undring og ro.

Jeg ønsker dere alle en fin, solrik og **GOD PÅSKE.** Måtte dere bli spart for ski som bare glipper.

Anne-Line Nora,
redaktør

PÅSKEANDAK

"Svikets høytid"

Har du noen gang opplevd å bli svikta? Det er vel kanskje noe av det verste vi mennesker kan erfare, for det som gjør sviket så vondt, er at det ikke kommer fra våre fiender eller uvenner. Nei, sviket kommer alltid fra menneskene vi er glad i og bryr oss om. Og sviket har vært en del av den menneskelige tilstand helt fra begynnelsen. Eva svikta Adam da hun lurte ham til å spise frukten, Adam svikta Gud da han ikke fulgte Guds befaling. Kain sviktet alle da han drepte broren sin i sjalusi, og slik har verden gått. Fra svik til svik, fra forelder til barn. Generasjon på generasjon.

Det verste er kanskje sviket fra våre aller nærmeste. Når vi blir svikta av den vi elsker mest av alt, så gjør det noe med oss; det forandrer oss og setter arr på sjela. Jeg har møtt mange menn og kvinner i samtaler som forteller at de aldri helt klarer å stole på noen igjen, ikke etter at den de elsket så høyt sviktet dem så fundamentalt. Og de av oss som har opplevd et slikt svik kan sikkert vitne om at det er akkurat så vondt. Det er som om hele verden blir snudd på hodet, og all den tilliten og kjærligheten man har bygd opp gjennom år, blir bare revet i stykker.

Det er mange måter å elske hverandre på, men det er like mange måter å svikte hverandre. Løgn, utroskap, bedrag. Syndekatalogen er lang. Og sviket er ikke avhengig av hvem vi er eller hvor vi bor, det er bare avhengig av at det er noe godt som kan ødelegges.

Dere lurar nå kanskje på hvorfor presten bruker sin spalteplass på å snakke om noe så mørkt og utrivelig som svik?

Det er fordi dagene frem mot påsken er svikets høytid. For eksempel

palmesøndag, dagen da folket jublet hosianna og gledet seg over at Jesus red inn i Jerusalem. Sviket lå i luften. For menneskemengden som tar imot Jesus som en konge og roper jubelrop, det er den samme menneskemengden som står på tempelplassen på langfredag og roper "Korsfest ham!". Seks dager fra jubelrop til krav om korsfestelse. Det tok ikke lenge tid for sviket.

Alle sviktet Jesus. Judas sviktet Jesus da han gikk til de jødiske prestene og solgte Jesus for 30 sølvmynter. Peter sviktet Jesus da han fornektet Jesus tre ganger. Folkemengden sviktet Jesus da de ville frigi røveren Barrabas fremfor Jesus, og hele verden sviktet Jesus da han ble pisket, pint og korsfestet, uskyldig og syndfri.

De fleste av oss har blitt svikta en eller flere ganger i løpet av livet, slik som Jesus ble sviktet av sine venner. Det er en forskjell på oss og Jesus, og det er at i motsetning til ham så har også de fleste av oss svikta av dem vi er glad i. Vi er ikke bare ofre for svik, vi er også de som svikter.

Men den kristne tro har et svar på sviket. For Jesus visste at alle ville svikte ham, han visste at sviket sitter dypt i oss mennesker. Derfor var Jesus sitt oppdrag å reparere alt det som synd og svik har knust. På Golgata skulle han lide og dø for alle oss som har sviktet ham, slik at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt i sviket, men ha evig liv.

I dag er Jesus klar for å ta imot det vi bærer på, både av de svikene vi har blitt utsatt for, og de svikene vi har begått. Jesus sa: **Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile.**

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd som var og er og blir en sann Gud fra evighet til evighet.

Amen.

Sokneprest
Vegard Loke Rønning

Ny kirkeordning

1. januar 2017 ble Den norske kirke et eget rettssubjekt.

Når Stortinget vedtar en ny tros- og livssynssamfunns lov våren 2019, som følge av skillet mellom stat og kirke, vil den nåværende Kirkeloven opphøre.

Den nye kirkeordningen, som var til høring frem til 15. desember, vil erstatte Kirkeloven.

Høringsforslaget til den nye kirkeordningen er ført i pennen av Kirkerådets sekretariat.

Den nye kirkeordningen er imidlertid kun en ramme-lovgivning. Det er ennå ikke klart når en perma-

nent ny kirkeordning skal vedtas.

Innen fristen den 15. desember fikk Kirkerådet inn nærmere 500 høringssvar fra menighetsråd, bispedømmeråd, læresteder, biskoper, enkeltpersoner og organisasjoner.

Leder i Kirkerådet Kristin Gunleiksrud Raaum uttaler at de mange hundre svarene skal gjennomgås av Kirkerådets administrasjon.

Det vil komme opp som sak i Kirkerådet, der ser vi på om det er behov for endringer og forbedringer.

Menighetsrådsvalg

Hammerfest menighetsråd oppnevnte den 29. januar 2019 nominasjonskomité, som nå er i gang med å finne kandidater til nytt menighetsråd som skal velges til høsten. Valgperioden er på fire år.

Komiteen består av følgende: Even Lund, Berit Oskarsen og Knut Karlsen. Kandidatlisten blir satt opp i prioritert rekkefølge av nominasjonskomiteen. Velgerne har mulighet til å gi de nominerte tilleggs-stemmer og dermed endre rekkefølgen.

Komiteen må ha valglisten klar innen 30. april. Det skal velges 8 medlemmer og 5 varamedlemmer.

Dette er et meget viktig valg for menigheten. De som blir valgt er med og bestemmer og påvirker hva som skal skje i kirken og menigheten - et givende og utfordrende ar-

beid for fellesskapet.

Den kirkelige fellesnemnda avsluttet på et møte i november at de ville ha tre sokn i den nye kommunen som før - Kokelv, Kvalsund og Hammerfest.

Det å ha tre sokn i nye Hammerfest kommune ble i januar godkjent av Bispedømmerådet v/Stiftsdirektør.

Det er også anledning til å levere inn alternative listeforslag. Da må 10 stemmeberettigede personer stå bak kandidatlisten. Spørsmål og forslag på kandidater kan rettes til kirkekontoret eller nominasjonskomiteen.

Kirkevalget finner sted 8. - 9. september. Forhåndsstemming kunngjøres.

-a-l-n.

Menighetsrådet i Kvalsund

avholdt møte torsdag 31. januar og oppnevnte nominasjonskomité og følgende ble valgt: Vegard Loke Rønning, Bente Olsen og Anna Mathisen.

Kokelv menighetsråd hadde møte tirsdag 26. februar og følgende ble valgt i nominasjonskomiteen: Jan Edvard Nilsen, Astrid Johansen og Edmund Henriksen.

En grav å gå til...

De fleste av oss besøker med ulike mellomrom en grav hvor navnet til en som sto oss nær står skrevet på steinen. En grav å gå til er viktig for mange, enten man sørger, minnes eller leter etter sine røtter.

SORG OG HVERDAG

Betydningen av en grav å gå til kan variere mye gjennom livet. Sorgesperter sier gjerne at sorgprosessen handler om å omstille seg fra et liv med den avdøde til et liv med minnet om den avdøde. Kirkegården kan spille en viktig rolle i denne prosessen som et sted for å bearbeide sorgen.

Samtidig knytter besøkende på graven den sørgende til den nye hverdagen. Kirkegården har en plass i nærmiljøet. Turen til og fra byr på inntrykk fra livet som går videre. Selv om kirkegården er et stille sted skjer det mye der. Folk kommer og går, ansatte gjør sitt arbeid og kirkegården endres med årstidene. Disse ulike inntrykkene kan være med på å hjelpe sørgende tilbake til hverdagen.

SLEKTERS GANG

Med tiden vil graven for de fleste gå fra å være et sørgestund til en minnestund. Hvor viktig dette er for mange ser vi særlig i forbindelse med jul og allehelgensdag. I tillegg er det vanlig med mer private tradisjoner knyttet til merkedager i den gravlagt og familiens liv. Slik kan graven få en særlig betydning, på tross av at de som besøker den selv ikke kjente eller husker avdøde.

Kirkegårdsforvaltningen har en viktig oppgave i å legge forholdene tilrette for alle som har en grav å gå til, og for alle andre som besøker kirkegården. Det kan for eksempel gjelde såpass selvsagte ting som velstelte vannposter, nok tilgjengelige vannkanner og fornuftig plasserte avfallsbeholdere.

Dette handler blant annet om å sørge for velstelte kirkegårder.

DÅPSDATOER

I HAMMERFEST SOKN VÅR OG SOMMER 2019

Vi har dåpsgudstjeneste i Hammerfest kirke følgende datoer:

5., 12., 19. og 26 MAI

9., 16., 23. og 30..... JUNI

7., 21. og 28. JULI

4., 11. og 18..... AUGUST

Hvis dere ønsker å døpe barnet i Rypefjord kirke er følgende datoer mulige:

26. MAI, 30. JUNI OG 25. AUGUST

ÅRSMØTE

Hammerfest menighet
avholder

**- årsmøte søndag 26. mai
- etter gudstjenesten.**

Jeg folder mine hender små

-Tekst: Thorbjørn Egner.

Jeg folder mine hender små
i takk og bønn til deg.
La alle barn i verden få
det like godt som jeg.

Vern alle med din sterke hand
mot fattigdom og død.
Og hjelp små barn i alle land
så ingen lider nød.

La ingen krig og sult og sott
få gjøre oss fortred.
La alle leve trygt og godt
i frihet og i fred.

SKJÆRTORSDAG

Nattverdsgudstjeneste i kirken kl 1800.
Etter gudstjenesten er alle velkommen
- til et godt kveldsmåltid.
En hyggelig kveld i godt fellesskap.

Salmen jeg velger...

Jeg lovet Anne Line å finne en salme til menighetsbladet. Jeg har fått tips om salme nr. 591
Ånd fra himlen, kom med nåde... Dette er en fremmed salme for meg. Men jeg fikk tipset fra

Ånd fra himlen kom med nåde...

Marit Monsen. Dette er hennes favorittsalme. Og når jeg har lest teksten i salmen så er jeg enig med henne om at den har mektige ord og passer godt til menighetsbladet foran påske.

Ellen B. Johansen

Tekst og melodi av Elevine Heede i 1879.

Ånd fra himlen, kom med nåde,
kom med liv og lys her ned!
La din guddommsmakt nå råde,
gjør oss vis til salighet!
Livets ord må du forklare,
så det virker hva du vil.
La oss her dets kraft erfare,
fyll vår sjel med hellig ild!

Herre Jesus, du vår glede,
kom med legedom og fred!
Tal til oss som er til stede,
om din store kjærlighet.
Kom til hvert bedrøvet hjerte
som på syndens byrde bær,
før dem ut av angst og smerte,
tal din fred til sjelen her!

Hør vår bønn, all godhets giver,
Fader, Sønn og Hellig Ånd!
Du som var og er og bliver,
rekk nå ut din allmakts hånd!
Kom til gamle, kom til unge
i din kraft og med din fred!
Så skal vi med jubel sjunge:
Herren er på dette sted!

Gudstjenester i Kvalsund kirke:

14/04 kl. 1100 Palmesøndag
19/04 kl. 1100 Langfredag
21/04 kl. 1100 1.påskedagsgudstjeneste
12/05 kl. 1700 Gudstjeneste med nattverd
26/05 kl. 1100 Konfirmasjonsgudstjeneste
30/05 kl. 1100 Kristi himmelfartsdag
09/06 kl. 1100 1.pinsedag
23/06 kl. 1700 Gudstjeneste med nattverd

Gudstjenester i Kokelv kirke:

18/04 kl. 1700 Skjærtorsdagsgudstjeneste
12/05 kl. 1100 Gudstjeneste med nattverd
23/06 kl. 1100 Konfirmasjonsgudstjeneste

Gudstjenesteliste for Hammerfest sokn i perioden 14. april til 30. juni 2019

Dato	Dag	Sted	Gudstjeneste	Kl.slett
14.04.19	Palmesøndag	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
18.04.19	Skjærtorsdag	Høneby	Friluftsgudstjeneste	Kommer
18.04.19	Skjærtorsdag	Hammerfest	Gudstjeneste	18.00
19.04.19	Langfredag	Hammerfest	Pasjonsgudstjeneste	12.00
20.04.19	Påskennatt	Hammerfest	Gudstjeneste	23.00
21.04.19	Påskedag	Hammerfest	Høymesse	12.00
28.04.19	2. s. i påsketiden	Hammerfest	Barnas gudstjeneste	12.00
28.04.19	2. s. i påsketiden	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
05.05.19	3. s. i påsketiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
12.05.19	4. s. i påsketiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
17.05.19	Grunnlovssdag	Hammerfest	Gudstjeneste	11.00
19.05.19	5. s. i påsketiden	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
26.05.19	6. s. i påsketiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
26.05.19	6. s. i påsketiden	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
30.05.19	Kristi Himmelfart	Hammerfest	Konfirmasjonsgudstjeneste	11.00
30.05.19	Kristi Himmelfart	Hammerfest	Konfirmasjonsgudstjeneste	13.30
01.06.19	Lørdag	Hammerfest	Konfirmasjonsgudstjeneste	11.00
01.06.19	Lørdag	Hammerfest	Konfirmasjonsgudstjeneste	13.30
02.06.19	Søndag før pinse	Hammerfest	Konfirmasjonsgudstjeneste	12.00
09.06.19	Pinsedag	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
09.06.19	Pinsedag	Høneby	Gudstjeneste	Kommer
16.06.19	Treenighetssøndag	Hammerfest	Barnas gudstjeneste	12.00
23.06.19	2. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
30.06.19	3. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
30.06.19	3. s. i treenighetstiden	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00

Det kan komme endringer i gudstjenestelista. Se annonse i Finnmark Dagblad hver torsdag, eller gå inn på vår hjemmeside www.kirken.hammerfest.no

DØDE i perioden 14.11.2018.-17.03.19

Navn	Født	Dødsdato
Ellen Marie Karen Steinheim	1933	14.11.2018
Leif Wilhelm Johansen	1933	24.11.2018
Geir Johansen	1958	30.11.2018
Sylva Aleksandra Pedersen	1939	10.12.2018
Arna Marie Pedersen	1935	11.12.2018
Rønnaug Follien	1966	13.12.2018
Margot Storhaug	1923	13.12.2018
Reidar Konrad Løveid	1938	14.12.2018
Kurt Steinar Holm	1933	15.12.2018
Samuel Andreas Samuelsen	1928	24.12.2018
Turid Aud Herbjørg Kvalvik	1930	26.12.2018
Sylva Antonette Pedersen	1928	31.12.2018
Christina Andersen	1996	03.01.2019
Margit Bruun Løkken	1943	09.01.2019
Lillian Pauline Martinsen	1931	10.01.2019
Helge Jostein Thomassen	1945	18.01.2019
Else Øverli Johansen	1932	22.01.2019
Sidsel Irene Brataas Johnsen	1954	04.02.2019
Erna Elise Lunga	1928	05.02.2019
Bjørnar Kristian Nikolaisen	1942	09.02.2019
Hjørdis Alharda Christensen	1929	12.02.2019
Brita Bredal Teigen	1941	14.02.2019
Helge Irenius Johnsen	1933	19.02.2019
Jens Einar Kiil	1945	26.02.2019
Gerd Hågensen	1936	03.03.2019
Björg Wenche Pettersen	1937	10.03.2019
Ole Kristian Suhr	1933	13.03.2019
Lillian Alise Olaussen	1930	14.03.2019
Ragnvald Nikolai Juliussen	1931	17.03.2019

BEGRAVELSER I KVALSUND:

Navn	født	dødsdato
Kåre Sigfred Paulsen	18.12.1945	09.12.2018
Egil Gudmund Dalheim	31.08.1935	05.01.2019
Pål Hansen	20.10.1952	11.02.2019

DØPTE i perioden 25.11 2018- 10.03.2019

Døpt	Dåpsdato	Sted
Marvin Robert Musæus	25.11.2018....	Hammerfest kirke
Odin Pedersen Bjerkås	02.12.2018....	Hammerfest kirke
Martinus-Olai Løkke-Møller	02.12.2018....	Hammerfest kirke
Olivia Mauno	02.12.2018....	Hammerfest kirke
Elea Marie thorsen	23.12.2018....	Hammerfest kirke
Iver Alseen-Robertsen	30.12.2018....	Hammerfest kirke
Maria Nøstdal Cruz	06.01.2019.....	Kjøpsvik kirke
Henry Severin Molnberg	13.01.2019....	Hammerfest kirke
Mia Berntsen	17.01.2019...	H.fest sykehuskap.
Mikkel Ramberg Andreassen	27.01.2019....	Hammerfest kirke
Aia Erlandsen Hermansen	27.01.2019....	Hammerfest kirke
Ingrid Holmgren Bergan	10.02.2019....	Hammerfest kirke
Mathilde Kristine Holmgren	10.02.2019....	Hammerfest kirke
Tarjei Jensen Bech	15.02.2019....	Hammerfest kirke
Line Sofie Rognmo Kristoffersen	24.02.2019....	Hammerfest kirke
Brede Alexander Mathisen Sletten	24.02.2019....	Hammerfest kirke
Nuva Ovine Bjerghaugen-Evensen	03.03.2019....	Hammerfest kirke
Mathilde Olsen Jeppesen	03.03.2019....	Hammerfest kirke
Axel Ring Johnsen	03.03.2019....	Hammerfest kirke
Miriam Dalheim	10.03.2019....	Hammerfest kirke
Kristina Fredriksen	10.03.2019....	Hammerfest kirke
Erik Nikolai Svendsen	10.03.2019....	Hammerfest kirke

VIGDE

30. desember Kathrine Alseen og Thomas Myrnes Robertsen
23. februar Roger Hansen og Sølvi Ovedie Mortensen

DÅP I KVALSUND

Emilie Reinholdtsendøpt 20.01.2019

Årets 50-års konfirmant

JUBILEUM

BLIR 13. OG 14. JULI

Invitasjon til de som ble konfirmert i Hammerfest sokn
i 1969 blir sendt ut i månedsskiftet mars/april.

JULEGUDSTENESTE I AKKARFJORD

Gud vi takker deg for livet. Vi takker deg for himmel og jord, vi takker for fjell, skog og vann. Vi takker for havet og for alt liv der. Gud, vi ber om fortsatt å få sanke av ditt skaperverkets grøde. Må du velsigne havet vi ror på, må du velsigne jorda vi står på. Må du velsigne alt liv.

(Frå samlingsbøna 23. desember.)

23. desember feira vi julegudsteneste på Akkar brygge i Akkarfjord.

Vår gode skipper Paulsen skyssa ein liten delegasjon frå byen trygt både fram og tilbake.

Akkarfjordfolket med Ann-Kristin Kvalsvik i spissen tok som vanleg godt i mot fylgjet frå byen, og vi var om lag 30 menneske som feira julegudsteneste saman denne dagen.

Jon Arne Tandberg leia oss gjennom gudstenesta og gav oss ei livsnær preike, Elena Brovold gav oss godt tonefylgje, og vi måtte sjølv bidra til postludiet.

Etterpå var det kyrkje-kaffi med nydelege kaker og kaffi med meir, takk til folket i Akkarfjord for god mottaking og godt fellesskap.

Guds fred over fjellet og åsen, la det gro der vi bygge og bor! Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord! Du ser oss i mørketidslandet. Du signe med evige ord husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.

(Frå Nordnorsk julesalme)

Feste av grav og gjenbruk av graver

Mange får i disse dager krav om å betale for feste på en grav i Hammerfest eller Kvalsund. For mange er dette en avgift som virker fremmed og unødvendig, og det kan være vanskelig å vite hva man egentlig betaler for. Et feste er en eiendomsrett til et gravsted for etterkommere etter avdøde.

◆ Ellen Birgitta Johansen

Det er kommunene som vedtar festeavgift og kirkekontorene som sender faktura. Som regel blir alt dette oppgjort i forbindelse med begravelse, og ingen tenker mer på det før den dagen festeavtalen skal fornyes. Det skjer etter 10 eller 20 år, alt etter hvilken avtale som ble gjort ved inngåelse. Hammerfest kommune har vedtatt at festeavgiften skal være på kr. 100,- per år, gjeldende fra januar 2018.

Den festeansvarlige har rett til å bestemme over gravstedet og har også plikt til å holde graven i hevd, jf. Gravferdsloven § 15. Det kan være valg av gravminne, men festeansvarlig kan også bestemme om gravstedet skal gjenbrukes. Det kan enten være til ny kistegrav eller til en urnenedsettelse. Alle kistegraver her i nord har en fredningstid på 40 år før graven kan gjenbrukes til ny kistegrav. Dette gjelder ikke ved urnenedsettelse. Etter det kan graven gjenbrukes under forutsetning av at gravstedet tilfredsstiller krav til kistestørrelse for graver i dag. Gravsteinene kan slipes om og det kan legges til nye navn. Det kan også settes ny gravstein på gravstedet.

Dersom familien etter de gravlagte ikke ønsker å beholde gravstedet, har de mulighet til å si opp festeansvaret. Dette må gjøres skriftlig.

Hauen og Indrefjord kirkegård har mange gamle gravsteder hvor kirkekontoret ikke har lyktes i å finne festeansvarlig. Det kan være at gravstedet er så gammelt at vi ikke kan bruke folkeregisteret til å finne etterkommere etter avdøde. Det kan også være at festeansvarlige ikke bor på de folkeregistrerte adressene, og at vi derfor ikke kommer i kontakt med dem.

Menighetsrådet har besluttet at alle gravsteder hvor vi mangler opplysninger om fester, skal merkes sommeren 2019. Håpet er at besøkende på gravstedet kjenner familie av avdøde og tipser kirkekontoret om kontaktperson.

FAKTABOKS:

I gravferdsloven kreves det at hver grav skal ha en festeansvarlig. Etterkommerne blir enige om en festeansvarlig, som regel blir det avdødes ektefelle eller eldste barn. Hvis den som har festeansvar har kommet opp i årene, kan det være lurt og også vedta en festehjelper. Festehjelperen vil da overta festeansvaret den dagen festeren ikke kan ivareta oppdraget lenger.

En sterk oppfordring til alle hundeeiere i Hammerfest og Rypefjord

Kirkekontoret fikk nylig en henvendelse fra en fortvilet dame som kom til gravstedet til en av sine nærmeste i Fjordadalen og fikk se at det var fullt av hundebæsj like ved graven.

Vi ber om at dere som har hund ikke slipper hundene ut for lufting uten at dere selv er med og kan rydde opp når de har gjort i fra seg. Vi minner også om at det ikke er lov til å la hundene gå løs på gravplassene.

Murmanskhjelpen

Vi har nå avlevert vår første gavesending til kirken i Murmansk/Kola. Sendingen besto av ca. 10 tonn mat. Halvparten med mel og resten med ris, makaroni, spaghetti, margarin og diverse andre smågaver med variert innhold. Da disse varene var på plass i FFRs bil fylte vi på med klær og fottey — til sammen 912 koller og ca. 15 tonn.

Vi hadde fått inn ca. 60.000 kr på kontoen 4910.55.28751 og vi kjøpte inn til grossist-priser. Vi vil søke om å få momsen refundert. Det som måtte komme inn fra nå og ut over mot sommeren vil også gå til innkjøp av mat.

På et møte i forrige uke med representanter for Pinsemenigheten, Metodistkirken, Den norske kirke, Den katolske kirke og Rød-Russen ble vi enige om å holde på frem til sommeren.

Etter de informasjonen vi sitter inne med idag tror vi at januar vil bli den hardeste måneden for våre venner i Murmansk. Det er derfor ekstra gledelig at Loppa, Øksfjord, Hasvik og Havøysund i disse dager sender sine innsamlerte gaver til Hammerfest slik at de kan gå i de første dager av det nye året sammen med den mat som vil bli innkjøpt til samme sending. Gaven på kr. 200.000 fra Utenriksdep. vil bli brukt til innkjøp av medisiner og medisinsk utstyr til helseinstitusjonene i Arkhangelsk. Vi har håp om at Widerøe vil svare positivt på vår søknad om et fly dit på nyåret. Revidert regnskap for hele aksjonen vil bli sendt Utenriksdep. til sommeren. Advoka-

kattfullmektig Sindre Koppang vil se til at revisjonen blir utført på forskriftsmessig måte.

Det har vært en hektisk tid for alle som har vært involvert da aksjonen pågikk på sitt mest intense — men for oss i aksjonskomiteén følte vi oss aldri alene med oppgavene. Vi hadde mange glade og ivrige hjelpere. Dem vil vi gjerne takke så hjertelig vi kan — men uten gaver fra givene kunne vi gjøre lite og ingenting. Derfor går vår største takk li-kevel til dere som ga — til enkeltpersoner, til lag og foreninger, til handelsstanden. Vi takker FFR og de ansatte. Vi takker Finnmark Dagblad og NRK for oppmuntring og for medvirking til flytte ideen til andre steder i Nord-Norge.

Øg så til slutt: Kan du be — så be for kirken og våre venner i Murmansk/Kola. Kan du vise medfølelse og tenke tanker — så tenk deg en tur over på den andre side av grensen og tenk om dine naboer kunne bli dine venner. For du vet jo at venner hjelper man ikke — dem deler man med. Vi ønsker alle våre hjelpere og givere en gledelig jul og på gjensyn i det nye året!

Harald Leite, Pinsemenigheten
Idar Halvorsen, Metodistkirken
Sofie O. Holvik, Den norske kirke
Per Eriksen, Den katolske kirke
Ellen Nora, Rød-Russen
Hans Bock, Hammerfest prosti, Østkon-
tanten

Forsiden av dette nr. av «Kirkeposten» er prydet med et bilde av det gamle alteret i Hammerfest kirke. På dette gamle alteret er det i høst kommet en splitter ny alterduk. Det er vasket Hammerfest kirke. Det er vasket Hammerfest kirke som har gitt duken som en gave til kirken. Det ligger et grundig og nitidig arbeid bak denne duken og vi er stolte over å kunne presentere den for menigheten.

Til alle interesserte. Ta dere en tur innom kirken for å se på denne siste tilvekst til vår kirkes utsmykking.

Kirkens Nødhjelp hjelper menighet i Murmansk

En russisk-ortodoks menighet i Murmansk har fått 73.000 kroner fra Kirkens Nødhjelp til et nytt diakoni-senter. Pengene ble bevilget etter henvendelse fra Varanger prosti som har engasjert seg sterkt for å hjelpe menigheten i Murmansk.

Pengene som ble bevilget til diakoni-senteret i Murmansk, ble sendt via Varanger prosti som kjøpte sement, spiker og andre materialer og fraktet det over grensen.

— Alle meldinger fra Sovjetunionen forteller at økonomien er dårlig, og kirken står bakerst i køen når de skal skaffe midler til sitt arbeid. Derfor syntes vi det er interessant at norske menigheter tar initiativ for å støtte menigheter i Sovjet, sier katastrofeleder Arvid Ofstad i Kirkens Nødhjelp.

Pengene fra Kirkens Nødhjelp er hentet fra en egen budsjettpost kalt «mel-lomkirkelig hjelp». Det er første gang KN bevilger penger til menigheter i andre land via en norsk menighet. Katastrofesjef Arvid Ofstad er forberedt på flere telefoner fra nord-norske menigheter som vil hjelpe sine venner i øst, men han er foreløpig usikker på hvilket omfang denne type hjelp bør få i forhold til Kirkens Nødhjelps øvrige oppgaver.

GI ET LIV MED VANN!

9.april er det igjen klart for årets fastaksjon i Hammerfest. Norges nest største dør-til-dør innsamlingsaksjon for Kirkens Nødhjelp. Konfirmantene utgjør flesteparten av bøssebærerne, det er en av praksisoppgavene de har i forbindelse med konfirmantundervisningen. Å gjøre noe konkret for sine medmennesker som lider nød.

I den forbindelse var konfirmantundervisningen i slutten av februar viet Kirkens Nødhjelp. Faste, vann og klima stod på programmet. Hvorfor skal vi bry oss om klima? Hva er egentlig faste? Hvem er min neste? Visste du at urent vann tar livet av flere mennesker enn krig?

For å snakke om disse temaene hadde Berit Oskarsen og Aileen Zahl invitert regionkoordinator for Kirkens Nødhjelp i Nord-Norge, Kjersti Antonette Kvammen. «Det er spesielt å komme til Hammerfest kirke og ha konfirmantundervisning» forteller Kjersti. «Her ble en av brødrene mine døpt, og storesøsknene mine har helt sikkert sittet i kirkebenkene sammen med min mor. Far var prest her på 60-tallet. Ekstra gøy var det å oppdage at en av konfirmantene var barnebarn til en av fars prestekollegaer!»

Kjersti forteller videre at hun lot seg imponere over konfirmantene. De stilte spørsmål, og var med på oppgavene hun gav dem. Blandt annet var der en stafett som handlet om å bære vann, der lagene fikk ulike forutsetninger for både vannmengde og lengde. Klart det ble urettferdig! «Men det er nettopp det vi vil få frem. Vi er den heldige gjengen her i Norge som kan gå på skole og delta på fritidsaktiviteter. I mange andre land må især jenter, på samme alder som konfirmantene, bruke flere timer hver dag for å hente vann. Vannet er kanskje urent og på veien kan de ble utsatt for overgrep. Å bygge brønn og dermed gi tilgang til rent vann, får mange positive ringvirkninger

for et lokalsamfunn. At flere kan få skolegang og er mindre syke, for eksempel»

«I undervisningen har vi også sett på hvordan klimaendringene forverre situasjonen til mennesker som allerede har vanskelige livsvilkår. Mer tørke der det har vært tørt, mer vann der det er rikelig fra før. Mennesker er på flukt på grunn av klimaendringene. Og det er nettopp dette vi setter fokus på gjennom årets fasteaksjon, og legger til at en kan finne mer informasjon om årets aksjon på fasteaksjonen.no

Her er mer informasjon om årets fasteaksjon :

Fasteaksjonen 2019:

Urent vann dreper flere enn krig - gi et liv med vann

Brønnene til Kirkens Nødhjelp gir rent vann til over 25.000 i leirene i Puntland. Her er nomadebefolkningen særlig hardt rammet av klimaendringene, tørken har tatt fra dem livsgrunnlaget og tvunget stadig flere på flukt. For Hawo, Halimo og Farah er ikke dette noe som kan skje en gang i framtiden, de lever med dette allerede nå.

For få år siden levde de enkle, men gode liv sammen med familiene sine som nomader ute i ørkenlandskapet. Det var før regnet sluttet å komme i sesong etter sesong. I følge FN er 2.6 millioner somaliere i dag på flukt, hovedsaklig fra tørke, men også konflikt.

Tema for Fasteaksjonen i år er Kirkens Nødhjelps arbeid med vann og sanitær i utsatte områder omkring i verden. På grunn av klimaendringer og forurensning anslår FN at halvparten av jordens befolkning vil mangle rent vann i perioder innen 2050.

For at Hawo og andre skal få rent vann trengs det hjelp fra mange frivillige. Hvert år er tusenvis av frivillige med på å samle inn penger over hele landet til Kirkens Nødhjelps arbeid. Fasteaksjonen har også en

klimapolitisk kampanje: Regjeringen må kutte 53% av klimagassutslippet for gjøre verden mer rettferdig! Hva er du klar for å kutte? Les mer på 53prosent.no.

Fakta om Fasteaksjonen:

- * Landets nest største bøsseaksjon.
- * Arrangeres hvert år uka før palmesøndag, i år er aksjonsdagene 07.-09. april.
- * 1200 menigheter sender ut over 40.000 bøssebærere over hele landet.
- * Fasteaksjonen samler inn til frie midler for det internasjonale arbeidet Kirkens Nødhjelp utfører hver dag, over hele verden.
- * Arrangert i over 50 år, over 1 million i landet har gått med bøsse.
- * Les mer om Fasteaksjonen : www.fasteaksjonen.no.

Kjersti Kvammen

Tradisjoner

1. påskedag.

Det var vanlig å gå tidlig ut om morgenen for å se sola danse i soloppgangen denne dagen.

Påskedagen skulle folk ta på seg rene klær. I fastetiden skulle de bruke de samme klærne hele tiden, så de var nok temmelig skitne etter fastetiden.

Unge gifteferdige jenter gikk påskedag med et egg plassert mellom brystene. Hensikten var at guttene skulle forsøke å få tak i det.

Hvis det var frost natt til påskedag og den påfølgende søndags natt, ville det bli frost i lang tid. dersom det regnet påskedagen, var det et varsel om dårlig sommer.

Karnevalsgudstjeneste

fastelavnssøndag 3. mars i kirken

◆ **Tekst/foto: Anne - Line Nora**

Fastelavns tradisjonen stammer fra den katolske tradisjonen med å fete seg opp de siste dagene før fasten. Fastelavnssøndag var dagen for fråtsing.

Dagene er også kjent som karneval, som betyr farvel til kjøttet, og er inngangen til fastetiden, - en tid for å leve enklere og for bønn.

Karneval blir feiret storstilt i Sør Amerika og Sør Europa, med store opptog, folkefest, fengende musikk og dans i gatene.

Denne fastelavn - / karnevals søndagen var det yrende liv, de fleste barna med kostymer som så ut som en bundt fargerik fastelavensris.

Med sin livlighet og nysgjerrighet gledelig deltok i det som skjedde i kirkerommet. Det var heller ikke fritt for at barna skapte noen gode og muntre episoder.

Karneval og musikk hører sammen, og fengende rytme skapte Kirkebrass og Elena B

med salmen de åpnet med : « Cantai ao Senhor um cantico novo, » .. « Kom syng for vår Gud ein ny song for Herren, «... En folkevisse og melodi fra Brasil. (nr 393 i norsk salmebok)

Andre fine toner å glede seg over var fra Barnegospelkoret som sang flere sanger og er alltid herlig å høre på med sin sangglede. De fikk velfortjent applaus. Både små og store kunne senere klappe for sin egen innsats med super synging og rene gym øvelser med sangen: «Åååå Boogie - Boogie «....

Glede er det også å oppleve når babyer blir døpt, og skjønne og ble døpt av

Aileen Zahl denne fastelavns søndag. Det er en stor festdag for familien og venner, og kirken når barn blir døpt.

Diakon Ingvill U. - fortalte blant annet i sin preken og viste frem en brosjyre om Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, som er en innsamlingsaksjon for mennesker slik at de kan få varig

tilgang til rent vann. Brosjyrer og papp bøsser ble delt ut etter gudstjenesten.

Det ble tatt opp offer til Kirkens Nødhjelps fasteaksjon
Musikk med Kirkebrass fikk vi i ri-

kelig monn oppleve. Så iørefallende det var å høre de spille : Håps-tango. Menigheten kunne synge til, teksten hadde

vi. Jeg syntes det var så fint å bare kunne lytte til musikken. De har virkelig spilleglede. Alle ble invitert i Kirkestua til mat

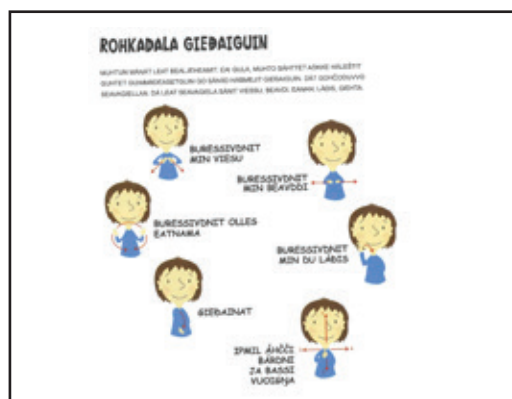
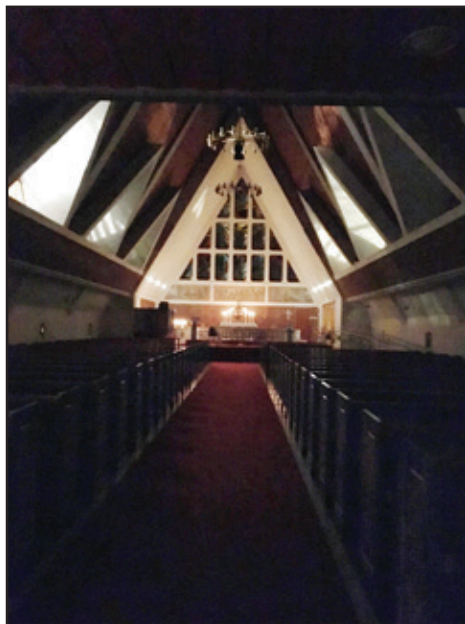
og drikke. Bordene var festlig pyntet. Fastelavns - boller, sjokoladekaker og mange godsaker og drikke. Et meget rikelig utvalg. Berit og Odd og en kjekk frivillig hadde stelt og ordnet alt. Vi feiret virkelig karneval i kirken.

Lys Våken

2. - 3. februar 2019 hadde vi Lys våken med overnatting i kirka. Lys våken handler om å være lys våkne for det som skjer rundt oss, å være lys våkne for hverandre, for Gud og for oss selv.

I år ble kjent med en bit samisk kultur på Lys Våken. Åsá M. Anti var på besøk. Åsá fortalte flere fortellinger, vi leika sammen, hun snakka om joik i det hellige rom, joika fra Guds skaperverk for oss og vi joika sammen med henne. På kvelden tok vi oss en liten tur ut i uværet, vel inne baka vi til lørdagsgodt og kirkekafe. I løpet av helga utforska vi kirka, spiste tradisjonell sjøsamisk mat, hadde korssamling, planla gudstjenesten og vi sov (i alle fall noen sov) i kirka. Hvis noen lurte, ja det knirker, det blåser og det piper i orgelpiper i kirka når det er sterk vind ute.

Søndagen ble vi vekket av orgelmusikk, etter en herlig frokost, pakket vi, gjorde oss klare og feiret gudstjeneste sammen. Kirkekaffen ble en fest, takk til barna på Lys Våken for kaker og muffins og takk til nattevakt Silje for god jobb og nydelige boller!

Fam. Erik Lemika
 Ellinor Holmgren
 Gerd Bodil Kristoffersen
 Marit Eriksen
 Grete Berg-Hansen
 Sylvia Johansen
 Anne og Ivar Johansen
 Anita og Thomas Småvik
 Randi Nilsen Frisk
 Kari og Walter Plapp
 Ada og Bjørnar Hansen
 Reidun Nordby
 Ellinor og Frank Mauno
 Anne Lise Larsen
 Sverre A. Nilsen
 Anne Grete Myrvang og
 Bjørnar Lorentsen
 Randi Hjertø
 Berit Svanholm
 Eva Milch
 Randi Aslaksen Dimmen
 Ann-Mari Johnsen og
 Odd-Wiggo Mauno
 Arnhild Sjursen
 Åshild M. Johnsen
 Jorunn Eliassen
 Alf Birger og Marit Olsen
 Ulf Hansen
 Gunn Ch. Vaseli
 Randi og Astor Johansen
 Ingrid Bøe Pedersen
 Carin Bratuz
 Tore Kristensen
 Torunn og Kjell Kristoffersen
 Anne Kari og Gustav Engedal
 Irene Engedal
 Lill Karlsen Ingvaldsen
 Astrid Dalshaug og Jarl Johnsen
 Ann-Sylvi og Erling S. Jensen
 Ragnar Jørgensen
 Karen Kleven

Kirsten Altmann
 Gerd A. Mauno
 Turid Høylo Larsen
 Marit Mehus Brynjulfsen
 Elin Røberg
 Gunnar Rønquist
 Anne Monsen
 Lillian Aslaksen
 Solveig Guthe
 Inger Marie Albrigtsen
 Fam. Thor-Aron Simonsen
 Harry Johansen
 Arne E. Hansen
 Hildegunn Hansen
 Bodil Lorentsen
 Solbjørg og Oddvar Holmgren
 Oddrun og Harold Nilsen
 E. og O. Marthinsen
 Reidar Arild
 Bodil og Eyvind Moberg
 Carita og Hans Erling Haugen
 Turid K. Andreassen
 Sigrun og Knut Olsen
 Aili Holm
 Anne Lise Solvoll
 Per Paulsen og Bente Jensen
 Bjørg Planting
 Ellen Tronstad
 Reidar Kvalvik
 Ovedia Mølmann
 Bente Lysjø og
 Ulf-Birger Wilhelmsen
 Solveig S. Olsen
 (søster Knudsen)
 Jan Halvorsen
 Nina og Knut Enochen
 Trond Alsen
 Janne B. Hansen
 Rigmor Brataas
 Elin Heitmann
 Inger Britt Nilsen
 Synnøve og Harald Mortensen
 Elin og Tor Olsen
 Ellinor Riise
 Kurt og Sissel Johansen
 Ken Andre Olsen
 og Marianne Storaas Jæger
 Anne-Lise Altmann Huemer
 Sagat - Samisk Avis AS
 Anne Kari Ellila Brodahl
 Karin Mauno Johansen
 Frank Ove Sahlberg
 Gunnlaug Auno
 Liv og Leiv Stokken
 John Wahl
 Eva Henriksen
 Rolf Ingebrigtsen
 Gerd Kristoffersen
 Hartvig Johansen
 Kjell og Gunn-Britt Trondsen
 Signe Karlsen

Walter Pedersen-Leijon
 Turid og Jens Berg-Hansen
 Jenny Brovold
 Ruth Albrigtsen
 Aino A. Henriksen
 Gunnar T. Holm
 Unn Hustad Olsen
 Solbjørg Sandvik
 Randi Johansen
 Jonas Zahl
 Frank Negård
 Bjørg Andreassen
 Tove Røeggen Hansen
 Turid N. Olsen
 Herborg Eriksen
 Else Marie Svendsen
 Ann Inger Rønquist
 Gunlaug Olsen
 Anne Marie og Stein Larsson
 Ruth Andersen
 Britt Strandeng
 Britt og Åsmund Thomassen
 Eili Næss
 Rigmor Brataas
 Roger Lorentsen
 Irene Karlstad
 Signe Grønn-Vannbakken
 Elke Olseng
 Kåre Tjønnbekk
 Randi Simonsen
 Inger Jensen
 Unni Mikkola
 Solveig Ståhl
 Ingunn Grødem
 Solveig Løkke Knudsen
 Kari og Walter Plapp
 Verner Olsen
 Bjørg Opdahl
 Leif Løkken
 Grete Wold
 Kitty Pettersen
 Hans Edv. Bentsen
 Gerd Selnes
 Gerd Brenden Lund
 Olaf Myrseth
 Hilde Myrseth
 Marry Karlstad
 Turid og Tore Helge Hansen
 Reidar Røstvik
 Inger-Marie og Ole Sjursen
 Karen Lorentzen
 Liv Aas
 Paula Nyrud

Tusen takk for gaver
 til menighetsbladet,
 totalt kr. **40725,-**

Fasteaksjonen 2019

- GI ET LIV MED VANN

Bli med eller vær klar til Fasteaksjonen i Hammerfest tirsdag 9. april fra kl.17 og utover kvelden. Pengene fra fasteaksjonen 2019 går til Kirkens Nødhjelps arbeid med vann og sanitær i utsatte områder omkring i verden.

HVA ER FASTEAKSJONEN?

For over 50 år siden bestemte menighetene i Norge seg for å ha en årlig innsamlingsaksjon til Kirkens Nødhjelp sitt internasjonale arbeid. Fasteaksjonen er i dag den nest største innsamlingsaksjonen i Norge, - etter TV-aksjonen. Aksjonen er lagt i en tid av kirkeåret som heter fastetiden. Fasten varer i 40 dager helt fra askeonsdag, men selve Fasteaksjonen arrangeres over hele landet søndag til tirsdag før palmesøndag.

844 millioner mennesker mangler tilgang til rent vann. 1 million mennesker dør hvert år av urent vann og utrygge sanitærforhold - det er flere enn i krig.

For 200 kr kan du gi ett menneske

sikker tilgang til rent vann livet ut! Du kan bidra på ulike måter, du kan for eksempel:

- gå med bøsse her i Hammerfest på aksjonsdagen
- være sjåfør; kjøre og hente bøssebærere til og fra de ulike rodene i byen
- Gi et bidrag i bøssene

når bøssebærerne kommer på døren.

- Vippse et valgfritt beløp til 2426 (velg kjøp og betal)
- gi 200 kroner ved å sende en SMS med kodeordet VANN til 2426
- tagjernekontakt med kirkekontoret på forhånd telefon 78 40 29 20, eller møt opp i Hammerfest kirke tirsdag den 9. april kl. 17.

Hawos hjelpende hånd

Etter at mamma og storebror døde har 12 år gamle Hawo tatt over mye av det daglige ansvaret for familien. - Aller helst vil jeg bli sykepleier. Fordi jeg ønsker å hjelpe andre.

Smilet sitter et stykke inne, men det er likevel en voksen mildhet i blikket til Hawo. En blanding av sjenanse og opplevelser ingen unner et barn. For få år siden, hun husker det så godt, levde hun med mor og far, fem brødre og en søster. Et enkelt, men godt liv som nomader ute i det golde ørkenlandskapet i Puntland, Somalia. Det var før regnet sluttet å komme. Sesong etter sesong. Før geitene de livnærte seg av startet å dø, en etter en. Før de selv ble utmagret. Før Hawo mistet

mamma og deretter storebror. Han var bare skinn og bein, og da han ble syk maktet ikke kroppen mer.

LIVREDDENDE VANN

- Vi har ingenting. Men vi kom hit for at vi ikke skulle dø, sier Hawo

med lav stemme. Hun forteller at de voksne bestemte at storfamilien måtte komme seg til provinshovedstaden Garowe. Hit til flyktningleiren Jilab 3, hvor nye klimaflyktninger strømmer til hver eneste dag. I 2010- 2012 ble Somalia rammet av den mest alvorlige tørken på 60 år og hungersnøden tok livet av nærmere 260.000 mennesker. Ifølge FN 2.6 millioner somaliere i dag på flukt, hovedsakelig fra tørke, men også konflikt.

De har mistet stort sett alt, heldigvis sørger Kirkens Nødhjelp for rent vann her i leirene. Det er helt avgjørende for å unngå vannbårne sykdommer som kolera - og for at folk i skal kunne overleve under de svært krevende forholdene. De daglige turene til en av vannpostene er det Hawo som står for. I tillegg til at hun lager mat, vasker klær, passer småsøsken og holder rent i og utenfor det enkle teltet. Etterpå gjør hun mye av det samme også for tanten som bor i en annen flyktningleir 20 minutters gange unna.

ETT AV DE BESTE

- Hawo er et av de beste barna som finnes. Hun er fortsatt så ung, men gjør alt av husarbeid, også mange ting vi ikke trenger å be henne om. Hun er ærlig, og gjør mye helt på eget initiativ, jeg tror at hun kan bli en god gründer, sier Fadumo Abdinur Hirsi (60) og klapper kjærlig på tantebarnet sitt.

- Jeg vil være en flink jente. Jeg ønsker å hjelpe andre, og om jeg får jobb på et sykehus kan jeg hjelpe mange. Og kanskje gi baller til barna, så de har noe å leke med. Det har jeg lyst til, sier Hawo.

AVHENGIG AV HJELP FOR Å HJELPE

For at Hawo og andre skal få rent vann trengs det hjelp fra mange norske frivillige. Folk som ikke er på flukt, men som i likhet med Hawo har engasjement og et ønske om å hjelpe mennesker i en svært krevende situasjon. Hvert år er tu-

sensiv av frivillige med på å samle inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid gjennom Fasteaksjonen.

Det er nettopp disse pengene som gjorde det mulig å levere rent og trygt vann i Somalia. For Hawo og tusener av andre flyktninger har dette vært livsviktig hjelp.

Også i år skal frivillige over hele Norge være med på å samle inn penger til brønnboring, latrinebygging og andre tiltak som redder liv rundt om i verden. Også du kan bidra når Hammerfest menighet skal gjennomføre årets aksjon, enten ved å være bøssebærer eller å støtte aksjonen.

Han sa så til dem: «Gå og spis fete retter og drikk søt vin, og send mat som gaver til dem som ikke har noe! For denne dagen er hellig for vår Herre. Vær ikke bedrøvet! For gleden i Herren er deres styrke.»

Nehemias 8-10

Ønsker du av og til det samme som jeg ...

- * At du var så sterk at intet forstyrret din sinnsro.
- * At du kunne bringe helse, lykke og utvikling til alle mennesker.
- * At alle dine positive tanker ble sanne.
- * At du ble like glad for andres fremgang som din egen.
- * At du kunne glemme fortidens mistak.
- * At du alltid kunne uttrykke det positive og gi hvert menneske du møter et smil.
- * At du alltid kunne leve i troen på at verden er på din side hvis du var trofast mot det beste i deg selv.

- Sokratimus -

PÅSKEFRED

*Det kviler fred over hytta vår - Påske fred.
Og våre tankar mot høgda går og tek oss med -
ikkje til sol over snødekt nut, men høgare enn.
For høgt over verda med sorg og sut ei påsokesol renn.*

*Det kviler fred over sinnet mitt - Påske fred.
Otte og uro plaga meg titt og slo meg ned.
Tankane kviler på annan dags kveld, og peis-elden brenn.
Kristus har lide, og verket hans held. Ei påsokesol renn.*

*Eg bøyer mitt hjarte, og audmjukt eg bed:
Styrk du mi tru ! Lat meg kvar dag få eiga
fred, og hjelp meg du ! Ofte vert han så kronglut min veg,
og eg snøvar og fell. Men når du retter di hand til meg,
då står eg på fjell.*

HENNING HENRIKSEN.

INTERVJU *med Ole Johan*

♦ **Tekst/foto: Ellen B. Johansen**

eg møter Ole Johan Nikodemussen en søndag formiddag hjemme i Kokelv. Jeg har avtalt at vi skal møtes for et intervju til menighetsbladet.

Ole Johan er født på selveste kvinnedagen og nå i mars blir han 88 år. Jeg er ikke så sprek som jeg engang var, men hode er heldigvis brukende enda, forteller han og flirer høyt. Tenk at jeg har fått være med om så mye. Jeg som bare har 2 år på folkeskole, mimrer han, og ser ut i rommet. Ole Johan var bare 10 år når tyske soldater kom til Kokelv, og 13 år når evakueringsordenen kom. Han er en av de som har tapt skolegang under krigen. Og når vi snakker sammen, kommer samtalen fort inn på krigen. Han forteller om evakueringen som en viktig historie i livet. Han rømte til fjells sammen med mor, far og søsken, og med nabofamilien. Senere skulle han gifte seg med naboenta, Klara, som var noen år yngre enn han. Klara døde for noen år siden. Hun var syk i mange år, og bodde de siste årene på Kokelv bo- og servicesenter. Ole Johan besøkte henne hver kveld. Vi andre som besøkte senteret fikk med oss den omsorgen han viste sin kone gjennom de årene. Hun liggende på sofaen med hodet i fanget hans. Han snakker rolig til henne på samisk og stryker henne over håret. Det er et bilde som forteller om kjærlighet vi sjeldent ser i dag.

Mange kjenner Ole Johan. Når en reiser rundt i Finnmark og forteller at en kommer fra Kokelv, så er Ole Johan en folk forbinder med bygda. Og når jeg gjør intervju med han, så skjønner jeg hvorfor. Han har gjort mange ting og har vært pådriver for en rekke prosjekter. I dag har jeg fått oppdrag til å snakke om hans arbeid som kirketjener, forkynner, søndagsskolelærer og lekprest.

Jeg har vært kirketjener i Kokelv over 30 år, foreller Ole Johan. Det var slik at Peder R som var før meg, ble syk. Og da pekte Berg-Hansen på meg å sa; Du sitter der, å pekte på kirketjenerplassen. Og man sier ikke presten imot, så der ble jeg sittende,

**Ole Johan på bedehuset i Kokelv.
Foto: Camilla Nilsen.**

mimrer Ole Johan. Så fikk han spørsmål om å dra på undervisning for lekmannaprest. Det var stor etterspørsel etter prester i prostiet og da begynte man å spørre de som hadde evne til det. Jeg ble spurt, forteller Ole Johan videre. Og den tosken som jeg er, svarte jeg ja. Ikke vet jeg om jeg hadde evne, men jeg er no slik at jeg svarer ja når noen spør. Utdanningen var bl.a. i Harstad og dem var der flere uker. Ole Johan forteller om en historie som han fortsatt ler godt av. Vi fikk to uker permisjon, forteller han. De andre dro på byen og kjøpte gaver til konene. Dem spurt om ikke jeg skulle kjøpe gave. Jeg hadde ikke tenkt det, forteller han videre. Det var ikke slik at jeg kjøpte gaver meg hjem hver gang jeg var ute og reiste. Jeg har arbeidet i vegvesenet og var mye hjemmefra. Men så gikk jeg i en butikk i Harstad å så noen fine blomster. Og jeg tenkte at dem kan jeg kjøpe til Klara, forteller han. Når han kommer tilbake til de andre på kurset, så forteller han at han også kjøpt en gave. De andre ble nysgjerrig å ville vite hva han har kjøpt. Jeg svarer at jeg har kjøpt en lang underbukse. På den tiden var det bare menn som brukte lang underbukse, og de andre rynket på nesen over gaven, humrer Ole

Johan. Jeg fortalte at kona kom til å bli glad når hun åpnet pakken med lang underbukse. For da kunne hun jo også gi bort en gave. En lang underbukse til meg. Ole Johan ler høyt en lang stund over spøken. Jeg spør om han har rettet opp i spøken med de andre. Nei, det har jeg aldri, forteller han. Halve spøken er jo å vite at jeg har klart å lure dem. Og min Klara ble glad over blomsten hun fikk.

Ole Johan drev søndagsskolen i Kokelv i mange år. Den gang var det mange flere barn i bygda, og han kjørte rundt og hentet alle. Han hadde inntrykk av at alle hadde det moro, og søndagsskolen ble alltid avsluttet med en gave. Enten et eple, en sjokolade eller noe annet smått. Noen ganger dro de på tur, og han husker spesielt en utflukt de hadde til Alta. De pakket alle ungene i biler og dro til Elvebakken. Det var en varm dag og de stoppet på Sennalandet for å bade. Jeg vet at

” I denne tiden hadde han en vond drøm som kom til han tre ganger

det er publisert et bilde på Facebook fra denne turen, og flere beskriver turen med gode minner.

Ole Johan opplevde arbeidet med søndagsskolen som en velsignelse. I denne tiden hadde han en vond drøm som kom til han tre ganger. Det var en drøm hvor det var uvær ute. Og det kommer en stor bølge. Første gangen trekker bølgen med seg deler av moloen med ut. Andre gangen han har drømmen, blir enda mer av

Søndagsskolen i Kokkelv i 1984 på tur til Alta

Søndagsskole i Kokelv. Foto: Arnt Steinar Sporsheim.

moloen dratt med. Den tredje og siste gangen blir hele moloen dratt med ut på havet av den store bølgen. Det var bare en liten spiss igjen ytterst ute av den tidligere moloen. Ole Johan tolket denne drømmen som et varsel om kristenlivet i bygda. Og hvis du ser på hvordan ting er blitt med kristendommen i bygda, så ble det sånn, sier han. Før hadde vi både kirke, forsamling på bedehuset og en søndagsskole. Nå er det bare kirka som har gudstjenester. Alt annet er blitt borte, forteller han med sorg i stemmen.

Og da er vi over på neste tema. Nemlig bedehuset. Jeg har hele tiden hørt at han har vært en pådriver for byggingen av bedehuset i Kokelv. Ole Johan lyser opp når jeg spør han om det. Han forteller at før dem fikk bedehuset, så brukte den læstadianske menigheten å samles til forsamlinger på dagsenteret i bygda. Ole Johan spurte de andre i menigheten om dem ikke skulle bygge seg et eget bedehus. De andre svarte at det kunne han gjerne, men dem hadde ingen tru på at han ville klare det. Jeg har kjent Ole Johan i over 20 år og vet at ordet «umulig», ikke er noe for han. Han hadde stor tru på et bedehus, og siden menigheten ikke sa nei, så begynte han å jobbe med saken. Han startet med å kontakte prestekontoret og fikk adresser til forskjellige menigheter i Norge. Så fikk han adresser til læstadianske menigheter i Finland og Sverige. Ole Johan satte seg ned og skrev tiggerbrev til alle. Dette må ha vært i midten av 1980-tallet. Jeg husker i hvert fall at jeg, som ung jente, satt i et bedehus i en liten bygd i Finland. Ofringen denne dagen skulle gå til å bygge et bedehus i Kokelv i Norge. En plass jeg aldri hadde hørt om. Når kollekt bøssa gikk rundt, tok jeg en 5 penni jeg hadde i lomma, og kastet den i kollekten. Jeg sa høyt at 5 penni

kan dem få av meg, for dit skal jeg aldri uansett. Lite visste jeg om at nettopp dette bedehuset og denne bygda skulle bli min skjebne bare 10 år senere.

Ole Johan fikk i hvert fall inn masse penger gjennom sine tiggerbrev, og drømmen om et bedehus kom nærmere. Men fortsatt manglet han mye. Han forteller at han en dag gikk innom arbeidsformidlingen i Hammerfest. Han presenterte sine planer om nytt bedehus i Kokelv. Han fikk til svar at dem nok ikke kunne hjelpe han med det. Men Ole Johan gav seg ikke så lett. Han visste at det fantes et arbeidslag i Kokelv som manglet oppdrag. Han ringte formannen, Johan Eliassen, og sa at han skulle si opp alle sine ansatte. Og så må du si opp deg selv også. Eliassen gjorde som avtalt, og Ole Johan reiste en ny tur til arbeidsformidlingen. Denne gangen fikk han hjelp, og arbeidsformidlingen sysselsatte de oppsagte bygningsarbeiderne til å sette opp bedehuset i Kokelv. Ja, sånn gikk no det, ler Ole Johan. Alle vant på dette og vi fikk et bedehus, humrer han videre.

» Ole Johan tolket denne drømmen som et varsel om kristenlivet i bygda.

Og bedehuset er et funksjonelt bygg i Kokelv fortsatt. Det er brukt som forsamlingshus, møtelokale og som menighetshus til minnesamvær, konfir-masjon og barnedåp. Det har til og med vært brukt som sykehjem i perioden da kommunen bygde nytt bo- og omsorgssenter i Kokelv. Så en kan si at mine 5 penni, sammen med Ole Johans sin utrettelige stå på

Ole Johan Nikodemussen

vilje, har vært til stor velsignelse for bygda.

Ole Johan har også vært predikant i den læstadianske menighet. Det er nå samtalen blir mer tenksomt. Ole Johan bruker lengere tid på å svare og jeg skjønner at dette er et oppdrag som ikke har vært lett. Ole Johan husker ikke akkurat når han begynte å predike. Han var i hvert fall en av få som hadde bil og førerkort av de som gikk til forsamling. Derfor ble det til at han kjørte predikanter rundt til forskjellige samlinger. Så ble han forsanger. Etter hvert begynte folk å spørre om han skulle si noen ord. Og så ble det oftere og oftere at han holdt preken. Jeg husker Ole Johan som predikant fra mine første besøk i Kokelv. Og det jeg spesielt husker var hans raushet mot barn. Alle som har vært barn vet at det kan være vanskelig å sitte stille. Og det er gjerne noen som bråker under prekenen. Da avbrøt han bare sin preken, og fortalte barna at det finns Twist på kjøkkenet som dem kunne hente. Og så fortsatte han sin preken som om ingenting hent. De siste årene har synet blitt dårligere, og det har det blir vanskelig å lese, sier han. Og det er blitt vanskeligere å finne ordene. Derfor har han ikke holdt samling på lenge. Ole Johan er samisktalende, og jeg spør om han har preket på samisk noen gang. Det har han ikke, og han mener selv at det sikkert hadde vært lettere noen ganger hvis han kunne brukt samisk.

Ole Johan forteller om et godt samarbeid med prestene og prostene. Han ønsker spesielt å nevne Hans Boch som et godt menneske som han har likt å samarbeide med. Og jeg har prøvd å gjøre mitt beste for kristenlivet i Kokelv med de gavene jeg er født med, sier han. Så får andre ha sine meninger om det jeg har gjort. Vi avslutter intervjuet med at Ole Johan viser meg bilder han har hengt opp. Det er bilder fra søndagsskolen, bilder fra sin vigsling til lekmannaprest og mange bilder av familien. I tillegg er det bilder av hans reiser rundt omkring i verden. Han har vært i Paris, i USA og i Israel. I tillegg til flere steder i Norge, Sverige og Finland. Mange av reisene har vært i forbindelse med slektsforskning og museumsarbeid. Reisene til Israel og USA har han gjort sammen med sine kristne venner. Han avslutter med å minne om det rike livet som han opplever at han har levd.

Sodoma og Gomorra

DEL 1.

Turguider liker å fortelle sine grupper om Sodoma og Gomorra når de kjører langs Dødehavet, og forteller at det øde landskapet man ser i området i dag, illustrerer det vi leser om i 1. Mosebok, 19;24: "Da lot Herren det regne ned over Sodoma og Gomorra sovel og ild fra Herren, ut av himmelen". Men hva sier moderne arkeologi oss om disse stedene?

Vi leser om disse byene første gang i 1. Mos. 14 der det fortelles at Sodoma og Gomorra var med i et opprør mot større makter i området: "Det skjedde i de dager da Amrafel var konge i Sinear, Arjok konge i Ellasar, Kedorlaomer konge i Elam, og Tideal konge over Gojim, da førte disse kongene krig mot Bera, kongen i Sodoma, og Birsas, kongen i Gomorra, og Sineab, kongen i Adma og Semeber, kongen i Sebo'im, og mot kongen i Bela, det er Soar. Alle disse slo seg sammen

og drog til Siddim-dalen, der Salt-havet nå er. Tolv år hadde de tjent Kedorlaomer, men i det trettende år gjorde de opprør.

Arkeologen Paul Lapp var den første som fant rester etter en by ved Dødehavet i 1960-årene, og på 1970-tallet ble enda fire steder funnet i området. Etter det er det ikke funnet flere ruiner, noe som støtter den bibelske fortellingen som sier at det fantes fem byer ved Dødehavet. Alle de fem byene ligger i dagens Jordan, der de har fått navnene Bad edh-Dhra, Numeira, Safi, Feifa og Khanazir.

Det er interessant at spor etter mat funnet i ruinene, tyder på en sunn og nesten luksusriks matkultur med hvete, rug, dadler, plommer, ferskener, druer, fikener, pistasejnøtter, mandler, oliven, pinjekjerner, linser, gresskar, linfrø og vannmeloner. Denne velsmakende menyen passer godt sammen

med en annen bibelsk beskrivelse av Sodoma og Gomorra: "Da løftet Lot sine øyne, og han så at hele jordan-sletten like til Soar overalt var vannrik, som Herrens hage, som landet Egypt" (1. Mos. 13; 10) (Dette var det før Herren ødela Sodoma og Gomorra). Hele området rundt Sodoma og Gomorra blir beskrevet i Bibelen som svært grøderikt før Guds dom rammet dem.

I de fem byene som lå nokså nær hverandre, har arkeologer også funnet mange godt bevarte graver. Dette er vertikale graver for at et relativt stort antall legemer kan begraves på et begenset område. Det er anslått at rundt 1,5 millioner legemer er gravlagt i disse ruinene. Det svært høye tallet er nok en indikasjon på et rikt og tett befolket område ■

*Artikkel – Sodoma og Gomorra
From the News paper-Israel Today,
desember 2018 JERUSALEM*

Foto: Johannes Birkeland

Barnegudstjeneste

Søndag 9. desember var det barnas gudstjeneste i kirken med utdeling av 4 - årsboka. Sogneprest Jon Atle Birkeland og kateket Aileen Zahl ledet gudstjenesten, og endelig ble bøkene delt ut til de forventningsfulle og spente barna. En fin førjulsgave fra menigheten, - full av gode fortellinger og fine bilder.

Fredag 8. mars var det kveldsgudsteneste i Hammerfest kyrkje. Denne kvelden var det berre kvinner i teneste. Tekstane, forkynninga, bønene og salmane spegla av at dette var kvinnedagen. Etter gudstenesta hadde vi ein hyggeleg «kyrkjekaffi» på QA.

HJEMMESIDE

Hammerfest menighet sin hjemmeside har blitt fornyet og oppdatert. Du finner oversikt over aktiviteter som skjer, og informasjon om tilbud vi har.

Det er også mulig å skrive inn konfirmantene på nett, og melde seg på kirkens aktiviteter. Informasjon om disse aktivitetene vil som tidligere sendes ut i brev. Adressen til hjemmesiden er: <http://www.kirken.hammerfest.no>

Her kan du også lese menighetsbladet på nett. Dersom du har innspill til hjemmesiden, kan du sende en e-post til eva.bjorgve@hammerfest.kommune.no

Satan frister Jesus

Dette bildet av Jesus som blir fristet har lenge hengt i sakristiet i Hauken kapell.

Så kom det et ønske om at det burde bli flyttet til Våpenhuset i Hammerfest kirke.

Etter vedtak i Hammerfest menighetsråd og tillatelse fra Riksantikvaren er nå dette plassert i Våpenhuset i kirken.

Dette er en kopi og kunstneren er ukjent. Bildet forteller hva JESUS måtte gå gjennom. Mener dette er en preken i seg selv.

Siterer fra Matteus Evangelium kap.4 1 - 11

Da ble Jesus av Ånden ledet ut i ødemarken for å bli fristet av djevelen. Da Han hadde fastet i førti dager og førti netter, ble Han til slutt sulten. Da fristeren kom til Ham, sa han:

Hvis Du er Guds Sønn si at disse steinene skal bli til brød.

Han svarte og sa: Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.

Da tok djevelen Ham med opp til Den hellige by, stilte Ham på templets tinde og sa til Ham: Hvis du er Guds Sønn, så kast deg ned! For det står skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg, og: På sine hender skal de bære deg, så du ikke støter din fot mot noen stein.

Jesus sa til ham: Det står også skre-

vet: Du skal ikke friste Herren din Gud.

Igen tok djevelen Ham med opp på et meget høyt fjell og viste Ham alle verdens riker og deres herlighet. Og han sa til Ham:

Alt dette vil jeg gi deg hvis Du vil falle ned og tilbe meg.

Da sa Jesus til ham: Bort med deg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og Ham alle skal du tjene. Da forlot djevelen Ham, og se, engler kom og tjente Ham.

Tekst: Hans Arne Dahl

EN ANDAKT

av Fredrik Wisløff
(1904–1986)

Han var prest, indremisjonsleder og forfatter. Han er en av de mest leste oppbyggelsesforfattere i Norge og Norden.

Fordi han led og ble fristet, kan han hjelpe dem som fristes. Hebr. 2,18

Det er en lidelse å bli fristet. Akkurat som det er en fristelse å lide. Også et Guds barn kjenner at man "lokkes og dras av sin egen lyst". Men han hater denne lyst. Og samtidig som han "lokkes og dras", lider han og kjemper.

I en slik fristelseslidelse føler en at Satan er nær.

Og selv om en roper til sin frelser, synes han ofte så fjern. Likevel er han nær! Han er selv blitt fristet. For ham var fristelsen en enda større lidelse, ettersom han var helt ren. Men nettopp fordi han selv har lidt idet han ble fristet, kan han komme dem til hjelp som fristes.

Fristede sjel! Han forstår din kamp. Han har selv kjempet. Han lider med deg og kjemper med deg.

Han vil til og med tilgi deg om du faller, og stå ved din side og løfte deg opp. Og så vil han hjelpe deg til seier. Han er din bror, din hjelper, din frelser.

APRIL

April er den måned som huger meg best. April den gir håp. Den er vinterens rest. April er til vårmåned kåret. Bak oss er vinter med kulde og blest. Mørketids skygger som plaget oss mest på sollyset stråler blir båret.

Jeg velger april, og er optimist. April har som vårmåned alltid bevist at spiren er klar til å flomme. Den ligger latent og skal tenne en gnist som jager bort alt som er gammelt og trist. Den varsler oss sommerens komme

Da legger vi frakken og skinnlua bort, men har dem på lur, det kan endre seg fort. April har oss mang en gang skaket. Sollys og varme kan glede oss stort, men gleden kan av og til være litt kort, før vinteren helt slipper taket.

En dikter har før tatt april til sitt bryst. Og det er forståelig nå er det lyst. April er et grunnlag for sommer. For da tiner snøen på vidde og kyst. Naturen forandres. Det er aldri tyst. I bekker og elver det flommer.

Og når jeg skal velge, det er ikke tvil. Som høyeste ønske jeg velger april. Som årstid den gir oss det meste. Den er både rolig og ustyrlig vill. Den åpner for sommerens liflige spill. Den gir meg et håp om det beste.

Dagfinn Paulsen.

Tror du på engler ?

- Jada, det gjør jeg.
- Åsen kan du det ?
- Jo, noen ganger kommer de som inspirasjon til å gjøre det som er godt og riktig. Noen ganger kommer de som visjoner som flytter grensene for det jeg anser for å være mulig.

Men noen ganger - nei, det må jeg forklare med et eksempel: Det kom en engel og reddet lille Tommy fra den store, svarte hunden. Engelen var litt fet og hadde fillete dongeribukse på seg, en flekket caps og en sigarettstump i munnviken. Engelen tok lille Tommy i hånden og fulgte han hjem til mamma. Lille Tommy visste ikke at det var en engel. Engelen visste det heller ikke.

Victor Andersson, fra svensk « Bønningen ».

TRIM OG TRENING gir ikke år til livet, men liv i årene. Gjennom bevegelse og aktivitet gjør vi ære på kroppen. Det gjelder å holde den levende, livskraftig og sunn så det rekkes for et helt liv. Fysisk aktivitet gir psykisk kvalitet.

Det viktigste er å glede seg over de gangene man trimmer, - i stedet for å gremmes over de gangene man ikke gjør det. Er man flere som går eller løper i lag, behøver ikke målet være å komme først i mål. Og den eller de som kommer sist, har det artigst lengst.

Til informasjon: menighetens tur t

il Karigasniemi i Finland blir torsdag
27. juni 2019

Nærmere informasjon kommer.

(Se etter røyksignal.)

Anne - Line, Elena og Ingvill

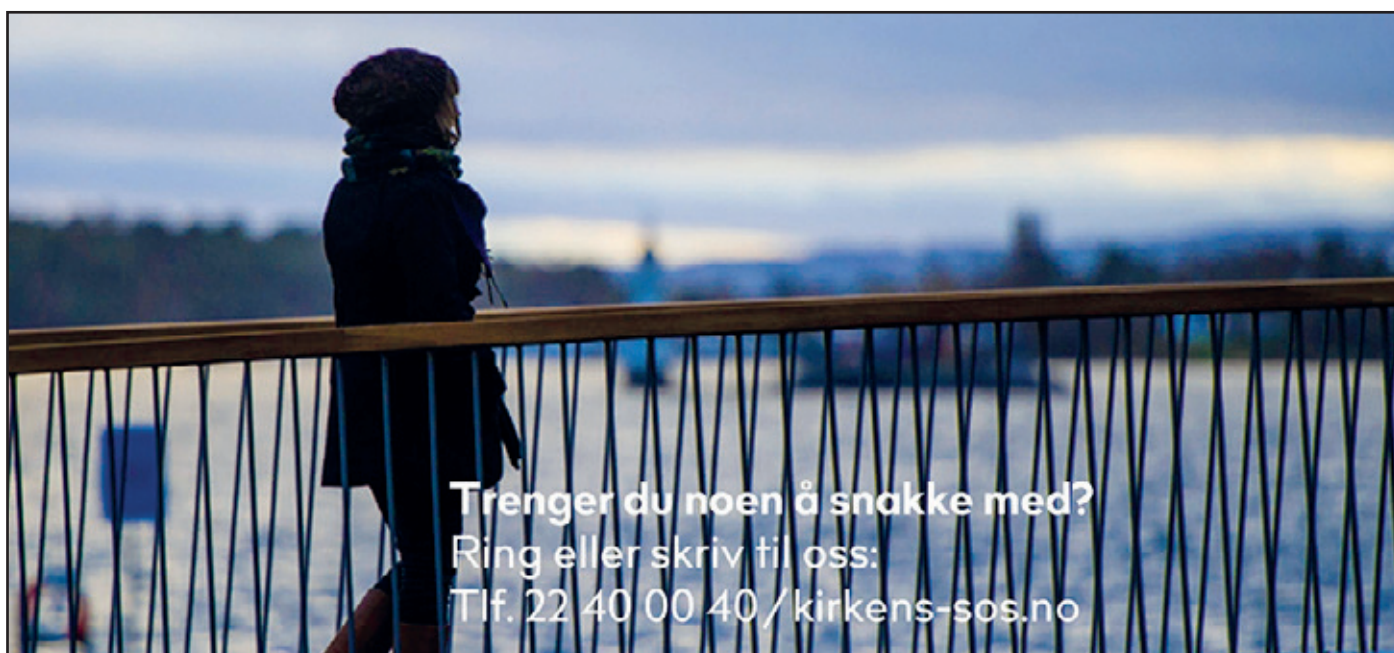
Latter

En god latter setter fart i blodet, utvider brystet, oppildner nervene, fjerner spindevevet fra hjernen og gir hele systemet en rensende rehabilitering.

En god latter bryter ned alle barrikader. Bekymringer, nedstemthet, sinne og selvmedlidenhet. Intet av dette kan eksistere sammen med en god latter.

Latter er et beroligende middel uten bivirkninger. En god latter er som solskinn i huset. De som bringer solskinn inn i andres liv, kan ikke holde det bort fra sitt eget liv.

Latter er den korteste avstanden mellom to mennesker, og er slett ikke noen dårlig begynnelse på et vennskap. En sprudlende latter er sjelens musikk, og gjør verden til et lykkeligere sted.

Trenger du noen å snakke med?
Ring eller skriv til oss:
Tlf. 22 40 00 40 / kirkens-sos.no

Velkommen til gudstjeneste i Hammerfest kirke

Fjerde søndag i åpenbaringstiden - stod det på første side i programmet, samt en spesiell logo «Tårnagent». Det betydde at det var

Tårnagent helg i kirken, og fjerde søndag i åpenbaringstiden var søndag 27. januar.

◆ **Tekst/foto: Anne-Line Nora**

Hva er en Tårnagent? det er jenter og gutter i tredjeklasse alder som er inviterte til å bli kjent med kirken og utforske hele kirkebygget i løpet av helgen. Agentene ble utstyrt med agent nr. og ide-kort og deltok på hemmelig oppdrag. De er både er både høyt og lavt. Lek og god mat for aktive agenter hører med. Av alle ulike oppgaver de har, er det å være med og lage gudstjeneste på søndagen viktig og noe som de øver på.

Under gudstjenesten deltok noen agenter med bønnelesning og noen var med i Tårnagentkoret. Vi fikk også se to søte barn bli døpt, Mikkel Ramberg Andreassen og Aia Erlandsen Hermansen. En stor festdag for familien og venner og en gledelig begivenhet for små og store i kirken.

Preken var ved sogneprest Jon Atle Birkeland. Etter preken var det følgende kunngjøring:

Forbønn - bønnevandring.

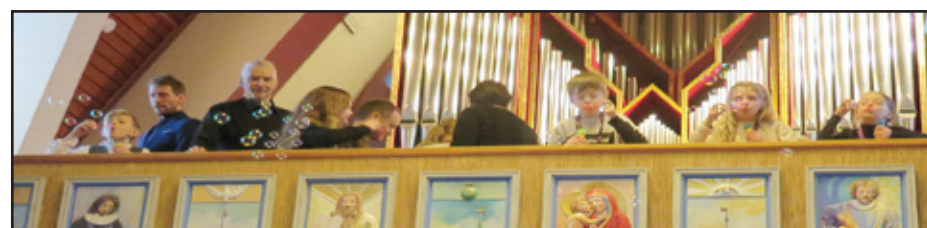
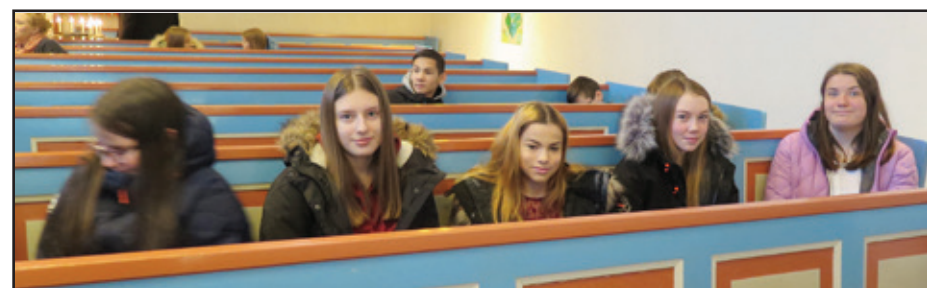
Noen av bildene viser aktiviteten som var under bønnevandringen. Dagens kollekt gikk til Redd Barna. Nattverdsmåltid. Velsignelsen.

TUSEN TAKK til de flinke og sjar-

merende tårnagentene. Det var en begivenhetsrik og god åpenbaringsgudstjeneste med sang, preken, dåp og alle barna og voksne som deltok.

Velkommen til kirkekafe.

ET ødelagt speil

PÅ KRETA FINS DET ET GRESK OR-
TODOKST AKADEMI, og en av ini-
tiativtakerne til akademiet heter Ale-
xander Papalopos.

En gang holdt Alexander Papalopos
et seminar på akademiet om kirke og
samfunn. Rett før det var på tide med
en kaffepause, oppfordret Alexander
tilhørerne til å stille spørsmål hvis
det var noe de lurte på.

De fleste kikket rundt i salen og håpet
at ingen ville stille spørsmål. Mange
begynte å bli kaffetørste og trengte
en pause.

Men en mann rakte hånden i
været.»Kan du si meg hva som er me-
ningen med livet?»

Det ble helt stille i rommet, de fleste
smilte litt. Det var jo ikke akkurat noe

lite spørsmål å svare på noen minuter
før kaffepausen.

Men Alexander Papalopos tok spørs-
målet på alvor.»Da jeg var liten og
lekte i gatene her på Kreta, fant jeg
en gang et ødelagt speil. Jeg samlet
sammen alle bitene for å prøve å set-
te dem sammen til et helt speil, men
det gikk ikke så bra. Da kastet jeg alle
bitene bortsett fra den største. Den
sparte jeg på, og brukte den til å lage
solkatter med; fange sollyset så det
ble reflektert og lyst opp mørke ste-
der. Jeg har den her, »Jeg bruker den
fortsatt for å minne meg selv på at det
går an å skape lys i mørket.»

Det gikk noen år, og en dag kom det
et brev til Alexander Papalopos fra
mannen som hadde stilt spørsmålet

om meningen med livet.

Brevet lød som følger:»Takk for sva-
ret ditt og for at du tok deg tid til å
svare på spørsmålet mitt! Svaret for-
andret hele livet mitt, siden jeg var
langt nede akkurat da og hadde pro-
blemer med å se meningen med livet.
Jeg er forfatter og har nettopp gitt ut
en bok der blant annet svaret ditt er
med. Som en forsøksvis takk sender
jeg med en sjekk til akademiet, med
penger jeg har tjent på boken.»
Sjekken var på 250 000 dollar. Sum-
men gjorde det mulig å bygge akade-
miets etterlengtede bibliotek.

Kanskje flere av oss burde øve på
å lage solkatter i mørket!

Gjenfortalt av Nina Karemo

ANTAGELSER

DET VAR EN GANG en gammel mann
som bodde i en landsby. Han var svært
fattig, men til og med konger misunte
ham hans vakre, hvite hest. Mange
hadde tilbudt seg å kjøpe hesten, men
mannen hadde alltid avslått.

En morgen oppdaget mannen at
hesten ikke lenger sto i stallen. Hele
landsbyen kom og beklaget seg til
mannen.»Så dum du har vært! Du
burde ha solgt hesten, så ville du hatt
litt penger å leve av nå mot slutten
av livet. Nå når hesten er stjålet, har
du verken penger eller hest. For en
ulykke!»

Den gamle mannen svarte:»Det vet vi
ingenting om. Det eneste vi vet, er at
hesten ikke lenger står i stallen. Det er
det eneste vi vet sikkert, alt annet er
antagelser. Om det er en ulykke eller
en velsignelse, vet vi ikke ennå, for
det vi ser, er bare et utsnitt av livet.
Hvem vet hva som vil skje siden?»

Folk i landsbyen lo av mannen. Han
hadde alltid blitt sett på som litt an-
nerledes, litt sprø-og nå hadde de fått
det bevist. Men fjorten dager senere
vendte plutselig hesten tilbake. Den
var ikke blitt stjålet, den hadde rømt
ut i villmarken. Nå kom den hjem
igjen, sammen med tolv andre hvite
hester, alle like vakre.

Folk i landsbyen samlet seg forun-
dret. »Gamle mann, du hadde rett. Det
var sannelig ikke en ulykke at hesten
forsvant. Sånn en velsignelse det vis-
te seg å være!»

Den gamle mannen svarte:»Det vet vi
ingenting om. Det eneste vi vet, er at
hesten har kommet tilbake. Om det er
en ulykke eller en velsignelse, vet vi
ikke ennå. Hvis du leser ett eneste ord
i en setning-hvordan kan du da vur-
dere hele boken?»

Denne gangen lo ikke menneskene i
landsbyen av mannen, men de visste
med seg selv at han tok feil. Nå hadde
han jo tretten vakre hester å glede seg
over.

Sønnen til den gamle mannen begyn-
te å trene villhestene, men etter bare
en uke falt han av en av hestene og
brakk benet.

Folk i landsbyen samlet seg
igjen.»Tenk - du hadde rett! Det var
virkelig en ulykke at disse hestene
skulle komme i din vei. Nå har den
eneste sønnen din brukket benet, han
som tjente penger til dere begge. Nå
er du fattigere enn noen gang.»

Den gamle mannen svarte:»Det vet
vi ingenting om. Det eneste vi vet, er
at sønnen min har brukket benet. Om

det er en ulykke eller en velsignelse,
vet vi ikke ennå. Ett eneste pensel-
strøk er ikke nok til vurdere hele bil-
det.»

En måned senere ble det krig i landet,
og alle unge menn i Landsbyen måtte
gå inn i hæren. Men sønnen til den
gamle mannen slapp unna, fordi be-
net hans var skadet.

Folk i landsbyen samlet seg hos den
gamle mannen.»Du hadde rett - det
at sønnen din brakk benet, viste seg å
være alt annet enn en ulykke. Han er
riktignok fortsatt skadet, men du har
ham i alle fall hjemme hos deg. For en
velsignelse! Vi får kanskje aldri mer se
sønnene våre.»

Og den gamle mannen svarte:»Det
vet vi ingenting om. Alt vi vet, er at
sønnene deres måtte gå ut i krigen,
og at sønnen min er her. Om det er en
ulykke eller en velsignelse, vet vi ikke
ennå. Ikke tro at dere vet, da stivner
bevisstheten. Det eneste vi vet, er at
livets vei er uendelig. En vei tar slutt,
en annen vei har såvidt begynt. En
dør blir lukket, en annen blir åpnet.
Du når toppen, men bak der fins en
høyere topp. Livet er en reise. Hva
som venter bak neste sving, vet bare
den som går videre.»

Altertavlen i vigselsskapellet

▼ Tekst/foto: Fred Davidsen

VINCULA CRUX! Slik begynner inskripsjonen på altertavlen som henger i vigselsskapellet i kirken. Tavlen som er fra 1632 ble funnet på loftet i gravkapellet i 1981.

Etter at den hadde vært til restaurering hos riksantikvaren i Oslo, ble den avduket 1. februar 1987 i Hammerfest kirke. Det var teknisk konservator Eivind Bratlie som utførte det fine arbeidet; samtidig klarla han altertavlas rike historie.

Inskripsjonen på altertavlens forside står på latin, og ble oversatt tilnorsk: "Rep, kors, nagler, spyd, tornekrone befri for evig menneskene fra det onde". Hovedmotivet på altertavlen er Kristus sittende på et podium, tornekronet og med naglemerkede hender.

Rundt ham er det malt forskjellige ting som knytter an til Jesu lidelseshistorie; hane, kors, tornekrone og lignende. Over Kristus svever en due - Den hellige ånd, og over duen Gud Fader selv. I venstre hånd holder Gud Fader jordkloden, hvor det er reist et kors, og med høyre hånd viser han ned mot Kristus.

Tavlen har en klar symbolikk. Jesus på tavlen er den oppstandne Kristus, han som har tatt menneskenes straff på seg og seiret over det onde. Derfor er det reist et kors på jorden, - et kors som symboliserer framtidshåpet. Og Gud fader viser til det frelserverk sønnen har gjort.

Altertavlen formidler sterkt påskebudskapet.

HVOR KOMMER SÅ TAVLEN FRA?

Kort fortalt så ble tavlen i 1632 satt opp som en korbuekrusifiksoppsats i St. Marie kirke i Helsingør, Danmark. I 1744 ble kirken modernisert, og tavlen ble trolig satt til lagring.

I 1755 får kjøpmann Peter Christian Buch tavlen sendt til Hammerfest hvor den settes opp i kirken som ble bygget i 1744. Buch var sønn av klokker og bedemann

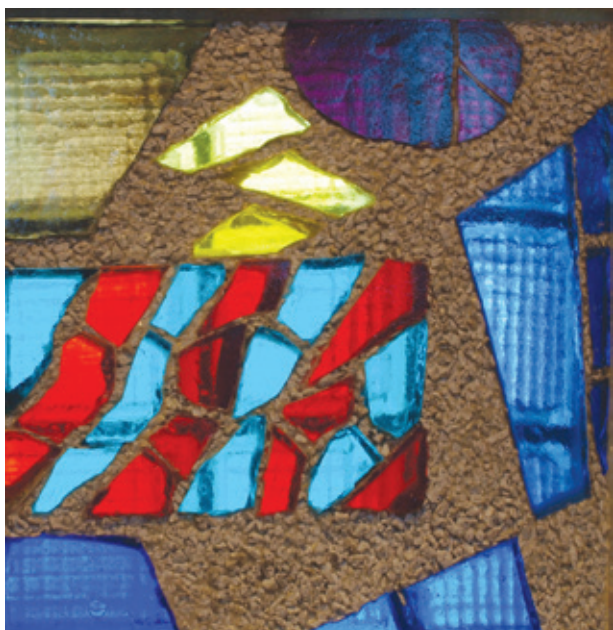

i St. Marie kirke i Helsingør.

I 1839 ble det bygget en ny kirke i Hammerfest. Det vites ikke om tavlen ble tatt i bruk i den nye kirken. Da kirken brant ned i bybrannen i 1890, ble imidlertid tavlen reddet. Man vet heller ikke om tavlen ble tatt i bruk i den nye kirken som var ferdig i 1893.

I 1945 brente tyskerne Hammerfest. Tavlen ble reddet ved at den ble flyttet til gravkapellet; den eneste bygning som ikke ble brent i Hammerfest.

I 1981 ble tavlen funnet på loftet i gravkapellet av graver og kapelltjener Sverre Hauboff. Prost Knud A. Knudsen og kirketjener Olav Olsen ble tilkalt. Tavlen ble sendt til riksantikvaren for undersøkelse og konservering. Den ferdig behandlede tavlen ble som tidligere nevnt avduket i vigselsskapellet 1. februar 1987.

KIRKA VÅRES

I dette nummer har vi valgt å vise det vesle glassmaleri-vinduet på høyre side i kirken (når du kommer inn). Det kalles "Dagen da Jesus døde".

Blodrøde striper krysser vinduet. Sola formørkes, Guds vredeslyn slår ned og jorda skaker.

Vi ser glassbitene som ligger hulter i bulter, som fragmenter av en splintret verden.

Den finske prestens tanker

Den tiende desember i fjor kom jeg i god tid til den finske adventsgudstjenesten i Rypefjord kirke. Ingen andre var kommet, så jeg kom ikke inn i kirken. Været var klart, det var veldig lite snø, så jeg gikk en tur rundt kirken og leste navnene på gravsteinene. Jeg ble interessert i en stor gravstein, plassert i bakken utenfor inngangen til kirken. Mange navn er inngravert i steinen.

◆ *Anssi Elenius, finsk prest i Norge*

Som finne tenkte jeg med en gang at dette er et krigsminnesmerke. Store krigsminnesmerker foran finske kirker og nærliggende gravsteder er til minne om soldatene som falt ved fronten i annen verdenskrig. De fleste av de falne soldatene ble transportert fra fronten til sine hjemkommuner og fikk sitt siste hvilested i hjemlige trakter. Derfor er det mange lokale gravsteder og krigsminnesmerker til ære for de som falt i krigen.

Men da jeg gikk rundt det høye minnesmerket i Rypefjord, forsto jeg at her er ingen begravet. Den høye steinen er et minnesmerke for dem som er forsvunnet på havet. Det står på minnesmerket: "Til minne om omkomne fiskere og sjøfolk fra Sørøysund". I steinen er det inngravert et bilde: to mennesker - mest sannsynligvis mor og datter - som står på et fjell og ser ut mot havet. Man kan bare tenke hvordan frykten og sorgen har økt dag for dag, når fiskebåten ikke har returnert hjem.

I Finland er vinterværet mere stabilt enn her ved kysten av Nor-

sket havet. I Finland er det ofte kaldere og værtypen holder seg lengre. Sammenlignet med Hammerfest, er vinterstormene meget sjeldne.

Min hjemby Vaasa ligger ved havet på Finlands vestkyst. Saltinnholdet i Kvarken, Östersjön, er lavere slik at det blir is på sjøen

og man kan kjøre bil på isveiene i skjærgården. Nord for Vaasa, i Oulu traktene, varer isdekket lenge og finske isbrytere hjelper skip til havnene.

I Finland løftes båtene ut av sjøen om vinteren. Da jeg kom til Hammerfest for første gang, ble jeg overrasket av at småbåtene lå i sjøen i desember og snøvær. Siden har jeg forstått hva Golfstrømmen betyr for norskekysten. Havet er isfritt og til og med små båter kan brukes året rundt.

I mange av altertavlene rundt omkring i kirkene i Finnmark ser man en båt midt i stormen, Jesus og hans disipler. Også i Rypefjord stiller Jesus stormen. Her ved kysten av Norskehavet er fortellingen fra Markusevangeliet (Markus 4,35-41) blitt tolket på en mer nærliggende måte siden stormende, store hav har krevd mange kjære mennesker. I altertavlen på Rypefjord kirke ser vi en sint Jesus. Han vil ikke at naturkreftene ødelegger liv. Han har makt til å forhindre stormens ødeleggelser. Det er godt å vekke ham når menneskelivet er truet av fare og ødeleggelse.

ved kysten av Norskehavet

AKTIV FERIE

I vinterferien hadde vi AKTIV FERIE, i to dagar hadde vi base i alpinbakken på Prærien. Her møttes vi på morgonen, hadde felles aktiviteter med lek og spel, åt i lag og hadde undervisning om Josef. Etter dette gjekk vi ut og var for det meste i bakken på ski, snowboard, akebrett eller kjelke. På fredagen hadde vi base i kyrkja, vi møttes på morgonen, på formiddagen tok vi bussen til Rypefjord. Vi nytta gra-

tis buss for borna, ope basseng og open hall. Fredagsmiddagen sto klar då vi kom tilbake til kyrkja.

Vi takker deltakarane for fine dagar og vi held fram med å takke:

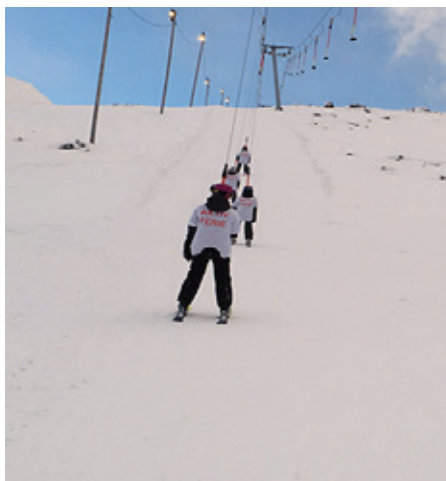
- ▀ takk for ferske varme bollar i bakken Hilde I. Haile
- ▀ takk for at de ville vera vaksne og ansvarlege saman med oss Kristin Jenssen og Rannveig Småbach
- ▀ takk for mat for både kropp og sjel

Aileen Zahl.

- ▀ takk til gjengen på Bootleg som syrgja for at bakken var open på torsdagen, gratis buss og at bassenget og hallen var tilgjengeleg på fredagen.
- ▀ Takk til Hammerfest Alpinklubb som også i år stilte med gode medarbeidarar, godt humør og god kompetanse.

BERIT OG INGVIll

Okhaldhunga times - mars 2019

Kristin og Erik Bøhler

Foto: Helge R. Johnsen

Vi kommer fra Bærum, men bor og jobber nå i Okhaldhunga i Nepal. Vi har tre voksne sønner. Kristin er utdannet barnepleier og menighetssekretær og har ansvaret for sosialkontoret og ernæringscenteret i Okhaldhunga. Erik er utdannet barnelege og er overlege på sykehuset i Okhaldhunga. På 80-tallet jobbet vi for for Santalmisjonen i Bhutan. I Okhaldhunga Times skriver vi om arbeidet vårt ved sykehuset og de menneskene vi møter.

Kjære venner

Fysioterapeut!

I forrige nummer var nyheten at vi hadde fått tannlege. Dette blir bare bedre og bedre: Nå har Okhaldhunga Sykehus også fått sin egen fysioterapeut!

Clare Grimble er fra England og har mange års erfaring fra arbeid andre steder i Nepal. Hun får to store arbeidsoppgaver: For det første skal hun bygge opp en liten fysioterapi-avdeling ved sykehuset sammen med en nepali kollega. Og for det andre skal hun planlegge og starte et arbeid for funksjonshemmede ute i landsbyene etter en «CBR» (Community Based Rehabilitation) - modell, sammen med en del av de mest erfarne arbeiderne i landsbyhelseprosjektet vårt.

Her sitter Clare i møte med staben vår som kjenner landsbyene i Okhaldhunga ut og inn. Målet er å få på beina et helt nytt prosjekt, et som setter de funksjonshemmede i sentrum. For å låne ord fra en artikkel jeg leste nylig: «Ikke å reise opp dem som ligger nede, men få dem til å reise seg selv. Ikke å gi verdighet til dem som ikke har det, men minne dem om verdigheten de allerede har». Dette er et nytt prosjekt vi skal søke NORAD-støtte for fra 2020, så det blir spennende framover. Følg med!

Fornøyde doktorer

Vi lærer stadig noe nytt. Med utstyr og opplæring vi har fått av flere besøkende ortopedier er vi i ferd med å bli gode på å operere brudd hos barn og sette inn stålpinne for å holde bruddet stabilt. Dagen før hadde dr. Rabindra og jeg operert denne gutten for et lårbensbrudd, og her gratulerer vi hverandre med hvor fint kontroll-røntgenbildet ser ut neste dag. Far og sønn var like fornøyde som oss.

I våre hender

Hun var tolv år gammel, og hadde vært syk i tolv dager da hun kom til oss. Moren ble enke i fjor, og hadde ikke så mange steder å søke hjelp. Så de gikk til sjamanen i landsbyen, som de fleste gjør. Det hjalp ikke, så de gikk dit igjen, og igjen. Da hun bare ble verre tok moren henne til nærmeste medisinsalg. Vi kjenner til han som driver det. Virksomheten har i mange år vært preget av lureri og overpriser på unødvendig og feilaktig behandling. Heller ikke behandlingen derfra hjalp, men tid tok det.

Hun kom hit en sen kveld. Bevisstløs og i sjokk, med svær blodforgiftning. I Norge kaller avisene dette for «kjøttende bakterier», på medisinsk «nekrotiserende fasciitt». Hun fikk antibiotika, intravenøs væske og blodoverføringer. Vi snakket med familien. Det var åpenbart at hun ikke ville overleve om hun ikke ble operert med én gang. Men det var også stor fare for at hun ikke ville overleve en operasjon. Kanskje ville det bli nødvendig å amputere i alle fall ett av bena, det måtte vi avgjøre underveis. Etter litt fram og tilbake forsto de og aksepterte at vi skulle prøve.

Det ble en fæl operasjon. Illeluktende

puss-ansamlinger og død muskulatur i ulike deler av i begge legger, og oppover i ett lår. Vi skar bort dødt vev, og begynte på arbeidet med å amputere det benet der det omtrent ikke var levende vev igjen. Så fikk hun hjertestans på operasjonsbordet. Gjenoppliving, hjer-temassasje, adrenalin i flere omganger. Men ingen respons. Hun døde der, på operasjonsbordet.

Dette er en hard opplevelse. Nå har jeg jobbet som lege i 39 år. Jeg har ikke tall på antall operasjoner jeg har gjort, eller antall dødsfall jeg har opplevd. Men jeg har faktisk aldri tidligere opplevd at en pasient dør på operasjonsbordet, bokstavelig talt i våre hender. En tolv år gammel jente som hadde vært helt frisk to uker tidligere. Vi visste det kunne skje. Kanskje var det håpløst å prøve. Men hvem kan vite det?

Slik endte det. Hun skulle vært trillet tilbake til avdelingen på en pasienttralle. I stedet ble det transport på denne båra, til det lille huset der familiene kan ha sine døde mens de venter på at flere slektninger skal samles.

Hva gjør vi da? Kan vi gjøre noe for at det ikke skal bli flere slike? Her ble reisen til sykehuset alvorlig forsinket av folk som skulle tjene penger på jentas sykdom først. Det er der kampen står. Slike krefter må avsløres som det er. Her har vi tema for neste ukentlige radio-inter-vju!

For mye medisiner

Medisiner er et stort gode, men bare når de trengs. Vi opplever jo ofte at folk som trenger behandling ikke får det, av ulike årsaker. Men minst like ofte ser vi at det blir gitt unødvendig og kanskje skadelig behandling:

Den åtte måneder gamle gutten hadde hatt en luftveisinfeksjon, og moren tok ham til et av våre nabosykehus. Der fikk han masse medisiner. Men han ble bare verre, slappere, og fikk en svær diaré. Da tok hun ham med hit.

I forgrunnen av bildet ser vi de ti flaskene med medisiner han hadde fått. Det er to svært kraftige bred-spektrede antibiotika, feberdempende, ulike smertestillende, hostestillende og beroligende medisiner og vitaminer. Dette er ikke noen sjelden medisinering fra helseposter og sykehus, der de som behandler ofte også er de som tjener penger på at pasienten kjøper medisiner. Typisk: Bukk og havresekk!

Slike medisiner som han hadde fått gir ofte diaré som bivirkning. Da han kom hit var han kraftig uttørret, og med hyppig, vandig diaré. Vi stoppet alle medisinene og ga ham «Livets Vann» som den heter her, sukker-/saltblandingen som skal drikkes. Det er den beste behandlingen ved diaré. Han drakk begjærlig.

På morgenvisitten to dager senere møter vi mor som sitter og smiler i senga, så vi skjønner at gutten er bra. Enkel behandling er den beste.

Gjensynsglede!

H u s k e r dere Bima-la? Vi skrev om henne for flere år siden, hun som aldri hørte til hos noen, og vokste opp uten foreldre. Hun knyttet seg mye til utenland-

ske gjester ved sykehuset, og ble god i engelsk. Vi fungerte som hennes nærmeste da hun giftet seg. Hun fant fred.

Hun fant mannen i sitt liv da Jiban hoppet uti og reddet henne den gangen hun falt i den kloakkfylte elva som renner ut av Katmandu. Og med ham fikk hun en grepa svigermor som ble den moren hun alltid har savnet. Nå har hun også fått en flott datter, som er like kjapp i munnen som mamma'n sin. Bima-la bor fem timers reise sør for

Baby-rekord

I løpet av januar ble det født 130 babyer på fødeavdelingen vår. Da blir det trangt om plassen selv om den nye avdelingen har 25 senger, særlig når storfamilien vil være der så mye som mulig. Her har de med seg alle grytene til et større rismåltid, og dekker opp i barselsengen.

Under dette bildet hadde vi en liten quiz på vår Facebook side:

«Hvor mange barn føder en kvinne gjennomsnittlig i Nepal i dag?» Hva tror du?

Da vi som unge førstereismisjonærer dro til Bhutan på 80-tallet, var det tallet der 6,4, og omtrent det samme i Nepal. Da vi reiste til Nepal i 2002, var tallet

der sunket til 4,4 barn pr. kvinne. I dag føder hver kvinne i Nepal gjennomsnittlig 2,2 barn, og tallet er omtrent det samme i hele Asia. Det betyr at folketallet snart vil stabilisere seg. Grunnen er at flere barn nå overlever og vokser opp. Bedret barnehelse er motoren i at verdens fødselstall har falt så drastisk de siste årtiene. Dette er en av de største endringene som har skjedd i menneskehetens historie, og den har skjedd i vår tid!

For å lære mer om slike viktige ting, som avisene ikke skriver om og skolene knapt nok underviser om, anbefaler vi boka «Factfulness», av svensken Hans Rosling. Les og bli vis!

Kathmandu. Endelig etter flere år møttes vi igjen nå, da vi var på vei til Thailand på kurs.

I syv år har hun vært ankerfeste på en lokal helsepost. Hun har hatt den samme jobben i alle disse årene, og staten har sendt henne på mange gode kurs. Nå er hun en dyktig jordmor som tar imot bygdas nyfødte. Og hun leder menigheten der. Hun fant et ankerfeste hos sin Skaper, og ble selv bygdas ankerfeste. Bima-la er velsignet, og er til velsignelse!

Thailandkurs

Igen er vi på kurs for misjonsleger i Thailand:

Oss sammen med dr. Keshap og dr. Kaleb

Dr. Sadikchia sammen med datteren Noe nytt spirer fram! Denne gangen er vi her sammen med tre unge nepali leger: Dr. Keshap som vi har jobbet tre år sammen med i Okhaldhunga og dr. Kaleb og hans kone dr. Sadikchia og deres datter som arbeider i Rukum.

Det er tre unge nepalileger som bærer med seg en visjon og selv arbeider

på misjonssykehus som ligger langt fra der deres kolleger finner karriereveier og store penger. Dr. Kaleb vil mange norske medisinerer kjenne igjen. Han er i dag pediater, men arbeider som altmulig-doktor ved Rukum sykehus, to lange dagsreiser fra Kathmandu. Der er han sammen med sin kone dr. Sadikchia som er MGD, en slags utvidet kliniske allmennlege, og datteren på snart to år. Der er de lederskap for sykehuset og de eneste senior-legene. De gjør alt, og de holder ut i gode og onde dager.

Kalebs bror Aron, som i dag er kirurg i Tansen, sa en gang på et pizza-samling vi hadde mellom norske og nepali kristne medisiner-studenter og unge leger: "If we don't go there, then nobody will."

Da snakket han om små sykehus i Nepals utkant, som dekker store behov men har lave lønninger og anseelse. Den setningen er blitt hengene igjen hos oss, og de unge kristne legene. I dag er det godt over hundre medlemmer i Nepal's Kristelige Legeforening. De har en visjon om tjeneste for de fattige, de som ikke blir sett om våre valg styres av karriere og penger.

Vi har deltatt på dette kurset som amerikanske CMDA arrangerer annet hvert år, siden 2005. Det har betydd mye for opplevelsen av fellesskap med mange kristne helsearbeidere og har vært et skikkelig kunnskapsløft, nyttig for hverdagen i Okhaldhunga.

Hilsen Kristin og Erik

 www. batogmotor.no - Havneveien 30/32 Telefon: 78 40 77 50 - Telefax: 78 40 77 60	 Tlf. 78 42 17 00	 HLF Hammerfest & Kvalsund Et lokallag i Helsestremmedes Landsforbund
	 For deg som vil noe. Tlf. 78 40 79 00 - www.accountor.no	 - helt i nærheten - MIDT I SENTRUM - TLF. 91249954
 - frodige blomster året rundt Sjøgata 6, Nisssen Hammerfest Senter Tlf. 78 41 49 75	 LHL Hammerfest Landsforeningen for hjerte- og lungesyke Tlf. 986 26 061 - 917 61 147	 www.finn-ress.no Finnmark Ressursselskap AS Postboks 6, 9610 Rypefjord Tlf. 48 09 66 00

GAMLE PÅSKESKIKKER OG SYMBOLER

Påske er opprinnelig en gammeltestamentlig fest, siden overtatt av den kristne kirken med nytt innhold. Som bakgrunn for den israelittiske fest kan man formode en sammensmelting av nomadefolkets vårfest - med slaktning av et lytefritt lam og åkerbruksfolkets vårfest, måltid med usyret brød.

Men i Israel forsvant preget av naturfest, idet det her var en historisk begivenhet som ble midtpunktet for folkes religiøse forestilling, befrielsen fra Egypt, ikke livets gjenoppståen i naturen hver vår. Påsken ble minnefest for utgangen fra Egypt, og feiret som et rituelt måltid i hjemmene. På et senere stadium ble påsken også feiret som en tempelfest.

På Jesu tid dro mange opp til Jerusalem til påske. Jesus siste måltid med disiplene var et rituelt jødisk påskemåltid, som gjennom det ble omformet til den kristne nattverd.

Påsken tilhører de bevegelige høytids-/festdager. Den er også en av de eldste kristne fester. I året 325 fastslo kirkemøtet i Nikea etter store stridigheter at påskedag skulle legges til første søndag, etter første fullmåne etter vårjevndøgn. Første påskedag kan derfor falle mellom 22. mars og 25. april.

SKJÆRTORS DAG

Nå avbrøt man fasten og tok et bad etter at man hele fastetiden hadde gått i "sekk og aske." Badet skulle symbolisere sjelenes renselse. Det var skikk og bruk på denne dag å spise mye grønt, for å beskytte seg mot sykdom.

Man skulle heller ikke spinne, bruke kniv eller hugge ved på denne dag, da ville buskapen bli sykkelig. Mange andre varsler var også vanlig.

LANGFREDAG

Det skulle ikke ringes med kirkeklokker eller spilles på orgel - og i tidligere år var det vanlig å flagge på halv stang. På langfredag skulle man ikke feste og more seg eller gå på besøk. Alminnelig var det også at man ikke skulle spise noe før kvelden.

Noen steder i landet spiste man salt sild denne dagen, for tørsten som fulgte med var en påminnelse om Jesu lidelse. Langfredag var den største alvorstygde dagen i påsken. Langfredags- været varslet også om hvordan våren ville bli. Var det klart vær langfredag ble det mild vår og et godt år.

PÅSKEAFTEN

Farging av egg fant sted på denne dagen. Man brukte plantefarger som man kokte sammen med eggene. Dette er en skikk som i Europa kjennes

helt fra middelalderen - i Egypt og Kina skal skikken være flere tusen år gammel. I Øst-Europa er dekorering av egg en kunstart, og mange steder er det ennå skikk å gi dekorerte egg i gave, som tegn på vennskap. Påskeaften var en gledens fest.

PÅSKEDAG

Med påskedagen var alvoret snudd til glede. Det begynte ved daggry med det fenomenet som gjennom mange år ble tolket som soldans. Det var vanlig å gå tidlig ut om morgenen for å se soloppgangen, for da danset sola og lekte av glede over at Jesus var oppstanden.

Det finnes mange opplysninger og fortellinger om soldansen, også fra flere europeiske land. Fortellingene er ikke mye avvikende. Fasten var over og man gledet seg over god mat: påske-egget spilte en stor rolle. Noen steder var det skikk at jentene tok med seg et egg når de dro til kirka. De bar det under klærne ved brystet. Etter gudstjenesten ga de det til gutten de elsket. Skikken med påske-egget var ikke kjent alle steder i landet.

EGG

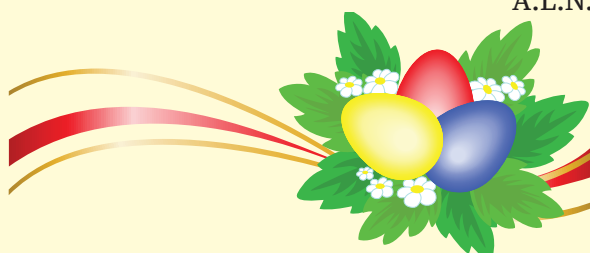
Som symbol er egget en tradisjon som kan føres langt tilbake - like til orientalske vårskikker i forbindelse med fruktbarhetskultur. Det henger sammen med naturens styrke og kraft om våren. Egget har til alle tider vært sett på som bærer av livskraft. Før i tiden tok man påskeegg med seg i kirken for å få dem velsignet. Fra midten av 1600-tallet la folk egg i jorden om våren for at grøden skulle bli rik.

Lammet er det eldste påskesymbolet. Hos oss er det symbolet på at Gud ofret sin sønn for vår skyld.

HVITESØNDAG

- Er et gammelt navn på den første søndagen etter påske. Navnet skriver seg trolig fra tidlig middelalder, da dåp av nye kristne gjerne fant sted på denne tiden av året. Som et symbol på deres renhet etter dåpen, ble de iført hvite klær, - en skikk vi har bevart i våre dåpsritualer.

A.L.N.

Returadresse:
Hammerfest
Kirkekontor,
Pb. 70,
9615 Hammerfest

Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.
Lyset fyller haven,
se, en engel kom,
åpnet den stengte graven,
Jesu grav er tom!

Refr.:

*Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.*

Se, Herren lever!
Salig morgenstund!
Mørkets makter bever.
Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger:
Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger,
Kristus Herre er!

Refr.:

*Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.*

Frykt ikke mere!
Evig er han med.
Troens øye ser det:
Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære,
seier er hans vei,
evig skal han regjere,
aldri frykter jeg.

Refr.:

*Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristus underlagt.*

